PA VEL CORUT

SĂMÂNŢA CREATORILOR

PARTEA A DOUA

CUPRINS:

PARTEA I.
O nouă misiune.
Recrutez o asasină 21
Bălaiul prinde un fir 42
Capcana lui Cuperman. 64
Secretul de sub munte.
Imperiul lui Gampa.
O ştergem englezeşte.
Moartea mă scapă din gheare.
F. S. B.-ul îşi bagă nasul.
Sămânţa creatorilor. 183
PARTEA A II-A.
Ai noştri sunt cei mai buni.
Impuneri cultul creatorilor morali!
Combateţi agresiunea mistică!
Menajeria politică.
Succes, octogonarilor! 280

Ai noştri sunt cei mai buni.

Dragi cititori, v-a fost dor de această rubrică? Mie mi-a fost. Ori de câte ori aflu că un român a obţinut un mare succes pe căi oneste, în ţară sau în străinătate, starea mea psihică se schimbă în bine. In astfel de momente, credinţa mea că naţiunea română are un viitor strălucit mi se întăreşte şi optimismul mă cuprinde cu totul. În astfel de momente, uit de ignoranţa, lenea şi viciile care macină poporul român, uit de politicienii inculţi, iresponsabili sau necinstiţi care ne conduc. In astfel de momente, naţiunea mea din vise coboară în realitate. „Florile” care vestesc primăvara României nu sunt deloc puţine. Ele se multiplică şi se dezvoltă pe măsură ce procesul de

cunoaştere ştiinţifică şi educaţie morală pătrunde până în cele mai uitate straturi ale societăţii – sărăcimea de toate specialităţile şi vârstele. Tocmai din această cauză, voi începe enumerarea câtorva succese obţinute de românii noştri, de la ultima carte din această scrie (Oameni contra bestii) şi până în prezent, cu un exemplu din lumea celor născuţi pentru a pierde. Din păcate, datorită conducerii eco-nomico-politice proaste, o mare parte din naţiunea română formează lumea celor născuţi pentru a pierde, lumea în care talentele sunt zdrobite de sărăcie. Să sperăm şi să acţionăm ca, în anii ce vin, situaţia celor „născuţi pentru a pierde” din naţiunea noastră să se schimbe radical în bine!

1. Costel Busuioc s-a născut într-un sătuc amărât din judeţul Iaşi, dintr-o familie mixtă (tata – român, mama ţigancă). A venit pe lume înzestrat cu o sensibilitate deosebită şi cu un extraordinar talent muzical. Talentul său era însă condamnat de mediul inferior, de sărăcie şi ignoranţă, din famile şi din comunitatea de origine. Nimeni nu s-a ocupat să-i cultive talentul încă din primii ani de viaţă, deoarece era un „născut pentru a pierde”. Cei care aţi văzut satele mizere din România, îngropate în glod şi ignoranţă, înţelegeţi bine ce vreau să spun. Se părea că acel prunc nu avea nici o şansă de succes în viaţă. A absolvit opt clase primare în comuna natală şi, la fel cu majoritatea copiilor din sat, a fost împins către munca grea, dezumanizantă, din agricultura înapoiată. La vremea când copiii favorizaţi de soartă se joacă pe calculator, se fandosesc cu tot soiul de mode şi fiţe, el se spetea muncind ca cioban şi ţăran.

La vârsta de 14 ani, când alţi băieţi se ţin încă de fustele mamelor, Costel Busuioc a plecat în lume, să-şi câştige pâinea prin munca. A ajuns în judeţul Timiş, unde a lucrat pe la diverşi gospodari, îngrijind vite, muncind pământul şi prestând orice altă muncă brută i se cerea. În final, s-a stabilit în comuna Ghilad din Timiş, unde îşi are şi în prezent familia formată din soţie şi patru copii. Talentul muzical a explodat în el de timpuriu, când cânta în corul bisericii sau prin căminul cultural. Nu avea însă posibilităţi să-şi cultive acest talent, deoarece era obligat să muncească mai rău decât un rob, ca spălător de vagoane, zidar, mascur. Deşi mai mulţi jurnalişti l-au remarcat şi au exploatat talentul său senzaţional, nici un oficial român nu s-a obosit să-i întindă o mână de ajutor. Ar fi putut fi angajat la Opera din

Timişoara, deoarece cânta mai bine decât mulţi tenori „tăcuţi”, iar nu „născuţi”, dar birocraţia i-a pus mereu piedică: nu avea studii, împovărat de greutăţi, Costel Busuioc a luat drumul străinătăţii, să muncească ca zidar în Spania, la 32 de ani. Talentul muzical clocotea în el şi se revărsa în orice situaţie. Cânta la muncă, lângă betonieră, cânta pe stradă, cânta în locuinţele modeste în care trăia. Norocul i-a surâs la 33 de ani: câţiva spanioli l-au auzit cântând pe şantier şi au anunţat televiziunea locală. Apariţia lui a produs o impresie profundă asupra publicului iberic. Trebuia să meargă mai departe. O familie de români, Stela şi Dan Radu, l-au ajutat să se înscrie la emisiunile Tienncs un talento şi Hijos de Babei. Românul nostru a luat castingurile la ambele emisiuni, apoi s-a lansat în lupta acerbă pentru locul întâi în Hijos de Babei.

Mai mult de 4.000 de persoane, în majoritatea străini, s-au prezentat la preselecţie. Costel Busuioc şi-a învins firea timidă şi neîncrezătoare, de născut pentru a pierde. A luat finala cu 25 de concurenţi, apoi a rămas în emisiune cu numai 9 (10, în total). Între el şi ceilalţi concurenţi erau mari diferenţe de studii şi pregătire muzicală. Din această cauză, Costel Busuioc a trăit mereu cu teama în suflet că nu va reuşi printre primii. Eşecurile din perioada anterioară de viaţă îi creaseră o fire mai pesimistă, mai predispusă la eşec. Talentul său de excepţie nu 1-a trădat însă. Rând pe rând, publicul din Peninsulă elimina concurenţii, dar îl păstra pe „zidarul Pavarotti”.

Talentul şi sensibilitatea românului nostru au învins. A ajuns pe primul loc, a luat marele premiu. Toate porţile succesului s-au deschis în faţa sa. Prestigioasa firmă Sony i-a oferit un contract pentru înregistrarea primului CD şi o sumă de bani foarte bine venită la sărăcia lui. Oficialităţile din România s-au trezit la realitate. Ministerul Culturii i-a oferit o bursă de studii, pentru a-şi perfecţiona cunoştinţele de canto. Costel Busuioc a pornit pe drumul succesului şi nimic nu-1 va împiedica să ajungă pe cele mai înalte culmi. La fel ca el, însă, sunt zeci de mii de copii supradotaţi din România, pe care nimeni nu-i descoperă şi nu-i ajută să se lanseze, deoarece sunt născuţi în medii sărace.

Ştiţi ce mă întreb? De ce majoritatea talentelor româneşti din diverse domenii (ştiinţă, tehnică, muzică, literatură etc.) s-au realizat în străinătate? De ce sistemul socio-politic de la noi n-a

pus umărul, de mai bine de un secol, la ridicarea propriilor valori umane? Sunt de vină numai liderii politici sau şi noi, marea masă a naţiunii, care nu ne slăvim şi nu ne ajutăm talentele autentice să reuşească? Eu cred că noi, majoritatea naţiunii, putem învinge inerţia, ignoranţa şi nepăsarea liderilor faţă de afirmarea talentelor româneşti. Din această cauză, în cărţile de arta succesului şi din această seric (Octogonul) v-am îndemnat insistent să popularizaţi cu mândrie toţi românii care reuşesc într-un domeniu sau altul de activitate. Am trăit şi eu drama lui Costel Busuioc. Ani în şir, criticii literari m-au ironizat, m-au marginalizat, m-au desconsiderat sau m-au ignorat. Am ajuns la 120 de cărţi publicate, vândute într-un tiraj mai mare de 6 milioane de exemplare, în ţară şi străinătate. Cu toate acestea, n-am fost inclus în dicţionarul scriitorilor români, dicţionar în care figurează până şi mâzgălici care au scos câte o singură plachetuţă de versuri proaste. De ce sunt tratat astfel? Invidia, prostia şi răutatea neamului nostru, amicii mei. Indivizi care n-au citit un rând scris de mine mă critică cu patimă, pe baza calomniilor auzite din diferite surse. Iată însă că soarta e bună cu mine. O editură din SUA mi-a cerut mai multe cărţi pentru publicare, Să-i vedem pe domnii „elitişfi” ce vor spune, când vor auzi că romanele mele se vând în străinătate, în milioane de exemplare.

Cazul lui Costel Busuioc este o lecţie aspră de viaţă, din care putem trage cel puţin următoarele concluzii: Chiar dacă v-aţi născut într-o familie foarte săracă, fără posibilităţi de instruire ştiinţifică şi educaţie elevată, nu disperaţi! Autoinstruiţi-vă şi autoeducaţi-vă singuri, cu ajutorul cărţilor şi Internetului! Talentele ascunse în dumneavoastră, tinerii de azi, trebuie să iasă la suprafaţă şi să se materializeze în mari succese. În al doilea rând, dacă ghinionul v-a lovit de mai multe ori, timp îndelungat, aşa cum 1-a lovit pe Costel Busuioc, nu disperaţi şi nu abandonaţi visele de mari succese! Nu vă lăsaţi pe tânjeală! învăţaţi şi munciţi înainte, spunân-du-vă: Dacă Busuioc a reuşit în condiţii atât de grele şi atât de târziu (la 33 de ani), voi reuşi şi eu cu siguranţă!

2. Marius-Daniel Popescu este un alt român care a reuşit splendid în străinătate, după ce la noi nu-1 băgase nimeni în seamă. S-a născut în 1963, în Băileşti – Dolj şi a urmat cursurile facultăţii de silvicultură din Braşov. In acea perioadă, a cochetat

cu poezia, într-un cenaclu literar din Braşov, reuşind să publice patru volume de poezie, până în 1990. Nu visa că va ajunge un scriitor celebru, în Franţa şi Elveţia. Pur şi simplu, trăia viaţa din plin, aşa cum îi plăcea, în 1990, s-a îndrăgostit de o elveţiancă şi a părăsit România, prin căsătorie. Elveţia nu 1-a primit cu braţele deschise, ca în clişeele propagandistice despre „ţara tuturor posibilităţilor". In primele două luni, a lucrat „la negru", alături de alţi emigranţi, curăţând un canal de irigaţii, în condiţii mizerabile. Ulterior, s-a angajat ca tăietor de lemne şi cu mare greutate a ajuns şofer de autobuz, meserie pe care o practică şi în prezent. El este şofcrul-scriitor care a şocat criticii literari din Franţa şi Elveţia.

Deşi emigrant sărac, Marius-Daniel Popescu a continuat să scrie şi în Elveţia ceea ce ştia mai bine – versuri. In 1995, a reuşit să scoată un volum de versuri intitulat 4x4, poemes tout tenrains. N-a fost însă remarcat pentru acesta, astfel că şi-a continuat slujba de şofer de autobuz în oraşul său, Laussane. Abia în anul 2002, eroul nostru a câştigat o bursă de trei luni în Franţa, ocazie cu care a cunoscut mai mulţi scriitori francezi. Unul dintre aceştia 1-a remarcat şi a început să-i citească primele capitole din primul său roman. Simfonia lupului. Le-a găsit atât de interesante, „ încât 1-a recomandat prestigioasei edituri Jose Corti, unde romanul a fost publicat. Critica literară franceză i-a fost deosebit de favorabilă: 1-a comparat cu Raymond Carver şi cu clasicii „noului roman".

În luna martie a acestui an, a apărut marea surpriză: Simfonia lupului a primit premiul Robert Walzer, în Elveţia, în valoare de 20.000 de euro. Calea către mari succese literare i s-a deschis, deşi abia la vârsta de 45 de ani. Premiul şi admiraţia literaţilor de limbă franceză l-au mobilizat pe românul nostru. În prezent, arc în lucru încă patru romane, din care unul va fi terminat către finele acestui an. Jurnaliştii din Franţa şi Elveţia au ţesut legende în jurul său, însă Marius-Daniel Popescu a rămas acelaşi om modest. Continuă să conducă un autobuz de călători, să se inspire din tot ce vede şi aude de la pasageri şi să trăiască viaţa din plin.

Concluzia? Niciodată nu e prea târziu să reuşeşti în viaţă, în direcţia în care te mână talentul. Dacă eroul nostru a „dat lovitura" abia la vârsta de 45 de ani, dumneavoastră de ce nu

aţi reuşi? Insistaţi! învăţaţi mult, citiţi mult, experimentaţi cu tenacitate în domeniul care vă atrage!

3. şi acum, povestea inginerului George Iacobescu. românul care a ajuns la un salariu lunar de 400.000 de euro. În Anglia (13.333 euro pe zi!). Eroul nostru s-a născut în 1946, în comuna Tunari, judeţul Ilfov, comună în care a absolvit şcoala elementară. În continuare, a urmat cursurile Liceului Dimitrie Cantemirşi ale Facultăţii de Construcţii din Bucureşti. În 1969, după absolvire, a devenit proiectant staţii de pompare. Mirajul străinătăţii îl atrăgea însă. A apelat la o mătuşă fugară în Canada, pentru suma de 5.000 dolari SUA, sumă pretinsă de statul socialist ca despăgubiri pentru studiile efectuate gratis în România.

Iniţial, a lucrat în Montreal, ca inginer constructor la o firmă ce restaura blocuri. În acelaşi an, 1975, a revenit în România, pentru a-şi lua logodnica, Gabriela, în Canada. Cererea lui a fost satisfăcută abia după ce a făcut greva foamei, timp de trei săptămâni, în faţa sediului ONU. Cariera sa a cunoscut un salt în momentul în care, la vârsta de 33 de ani, a întâlnit, la o recepţie, unul din vicepreşedinţii firmei Olyumpia & York, cel mai mare dezvoltator imobiliar din America de Nord. Acesta 1-a luat ca asistent, oferindu-i posibilitatea de a-şi manifesta din plin priceperea căpătată în facultatea românească. Astfel, în următorii ani, a proiectat turnul de 64 de etaje Neiman Marcus din Chicago, Olympia Center, Fabrica de granit din Toronto, clădiri în Dallas, Hous-ton şi Boston.

În 1988, norocul i-a surâs: a fost trimis la Londra, pentru a superviza proiectul de reabilitare a vechii zone a docurilor şi de transformare a ei într-un centru financiar. Proiectul a reuşit, astfel că un nou centru financiar, rival cu City, s-a ridicat: Canary Wharf Holding Ltd. Pentru munca depusă, George Iacobescu a fost avansat succesiv director executiv, vicepreşedinte executiv, director general la Canary Wharf. În ultima funcţie, arc un salariu de 4.900.000 curo/an.

Ce spuneţi, dragi amici cititori? Dacă facultatea din România socialistă ar ti fost proastă, mai reuşea George Iacobescu să ajungă cel mai bine plătit român din lume? Nu, amicii mei. De obicei, propaganda antisocialistă trece sub tăcere faptul că majoritatea românilor care au reuşit în străinătate au avut o bază solidă de studii din România. În al doilea rând, dacă

George Iacobescu a reuşit atât de bine, dumneavoastră de ce n-aţi încerca? Porţile succeselor se deschid pentru toţi cei care doresc să reuşească şi muncesc serios pentru aceasta.

4. La numai 30 de ani, ieşeanul Andrei Hagiu este profesor titular la prestigioasa instituţie de ştiinţă Harvard Business School. Cariera lui strălucitoare ar putea fi luată ca model de către cât mai mulţi tineri români superdotaţi din ţară. E drept că startul în viaţa i-a fost asigurat de condiţii familiale şi economice favorabile: tatăl. Victor Hagiu, este profesor la Facultatea de Construcţii din cadrul Universităţii Tehnice Gheorghe Asachi iar mama, medic. Relaţiile părinţilor i-au permis adolescentului Andrei Hagiu, absolvent al Colegiului Emil Racoviţă din Iaşi, să plece la un liceu din Franţa, la numai 14 ani. De aici încolo, începe să se manifeste meritul său. Andrei a luat examenul de bacalaureat cu a treia medie de nivel naţional în Franţa, însă cu cele mai mari medii la matematică, fizică şi limbă franceză din toată ţara. După examenul de bacalaureat, conform sistemului de învăţământ francez, Andrei a urmat o prestigioasă şcoală pregătitoare pentru facultate, Louis-le-Grand, timp de doi ani.

Eroul nostru a fost admis în una din cele mai renumite universităţi din Franţa, Ecole Polytechnique, în urma unor examene deosebit de dificile, pe care tinerii din ţara noastră nici nu le bănuie. Astfel, timp de patru săptămâni, a dat examene scrise, câte două probe de patru ore pe zi. Ulterior, timp de o lună, a dat examene orale. Acest sistem deosebit de sever asigură admiterea în universitate numai a tinerilor care posedă într-adevăr solide cunoştinţe ştiinţifice.

Andrei Hagiu şi-a descoperit pasiunea care îl va propulsa în actuala poziţie în anul doi de studii la Ecole Poly-technique. Atracţia pentru microeconomic şi economie industrială 1-a făcut să urmeze un an de studiu la Ecole Naţionale de Statistique et Administration Economique, apoi să se încadreze într-un program american de pregătire cu acelaşi profil, la Princeton. La absolvirea facultăţii, a început să lucreze la o firmă de consultanţă economică, cu filiale la Chicago, Madrid, Roma şi Paris. Activitatea practică i-a furnizat idei valoroase pentru teza de doctorat.

Şi-a dat teza de doctorat numai în trei ani şi jumătate în loc de cinci, la Princeton şi imediat a început să lucreze consultant al Ministerului Economiei şi Comerţului Internaţional

din Tokio – Japonia. Stagiul făcut în Japonia 1-a determinat să viseze mai mult. A solicitat un post la Har-vard Business School şi 1-a obţinut, în urma unui concurs sever, devenind profesor junior. Aceasta i-a adus un salariu de 140.000 de dolari americani pe an şi substanţiale venituri din consultanţă pentru firme din întreaga lume (o oră de consultanţă îi aduce între 500 şi 1.000 de dolari SUA).

Modelul de reuşită a lui Andrei Hagiu trebuie să constituie un impuls pentru cei mai strălucitori tineri români. În fiecare an, porţile multor facultăţi din străinătate se deschid pentru studenţii noştri. Vă trebuie doar multă ambiţie şi multă tenacitate, dragi tineri. Puteţi dezvolta aceste însuşiri pozitive de personalitate prin exerciţii de autosugestie din cele prezentate de mine în volumul Către culmile succeselor (Formula fericirii).

Andrei Hagiu nu este singurul tânăr ieşean care s-a impus în străinătate. Mulţi alţi ieşeni lucrează la instituţii de prestigiu din SUA ori alte ţări, ca de exemplu: a. Adrian Lungu este lector asociat la universităţile Princeton şi Columbia, precum şi cercetător la una din cele mai faimose companii din domeniul industriei chimice – Du Pont Photopolymer & Electronic Materials.

B. Daniel Tătaru este profesor titular de matematică la Universitatea Berkley din California, deşi abia a împlinit 35 de ani. Chiar profesorii săi îl consideră unul dintre cei mai buni matematicieni din întreaga Lume. La vârsta de 33 de ani, a primit cel mai prestigios premiu pentru matematică din SUA.

C. Eleny Ionel, absolventă a Universităţii Al: I. Cuza din Iaşi, a devenit prima femeie profesor titular de matema tică din istoria Universităţii Stanford.

D. Cristian Cotrutz, absolvent al facultăţii de fizică din cadrul Universităţii Al. I. Cuza din Iaşi, este unul din cei mai apreciaţi cercetători în domeniul radiologiei oncologice de la Stanford School of Medicine.

E. Ioan Aricioaici, absolvent al aceleaşi universităţi ieşene, este profesor asociat şi cercetător la Universitatea Michigan Arbor.

F. Ncculai Archip, absolvent al facultăţii de informa tică din cadrul Universităţii Al. I. Cuza – Iaşi, este cercetător în radiologie la Harvard Medical School.

Lista ar putea continua pe zeci de pagini, cu tineri absolvenţi din celelalte centre universitare – Cluj, Timişoara. Bucureşti. Aceşti tineri fac bun renume ţării noastre şi se pregătesc pentru momentul în care România le va oferi condiţii similare de studii şi cercetare. Ei vor contribui serios la ridicarea nivelului învăţământului şi cercetării ştiinţifice din ţara noastră. Orice tânăr român bine înzestrat poate pleca pe urmele lor, să-i ajungă şi să-i întreacă. Urez mult succes tinerilor care se încumetă să ia viaţa în piept, în instituţiile de învăţământ din străinătate!

5. O bucureşteancă de numai 11 ani, Catinca Untaru, a ajuns star la Hollywood, interpretând rolul principal în filmul Căderea. Ea a fost selecţionată dintre sute de copii din Europa, pe baza cunoştinţelor avansate de limbă engleză, deşi nu poseda instruire actoricească. A filmat timp de patru luni, în India şi Africa de Sud. Filmul ci a căpătat deja două recunoaşteri internaţionale – premii la festivaluri de film din Berlin – Germania şi Stiges – Spania.

Credeţi că această fetiţă, Catinca Untaru, este o excepţie rarisimă în România? Nu, amicii mei cititori. Zeci de mii de copii superdotixţi din România aşteaptă să fie descoperiţi şi ajutaţi să reuşească. Pentru ei, am scris Arta succesului pentru copii şi am făcut un apel patetic către educatori s-o folosească la educarea copiilor între 2 şi 14 ani. Vă rog să mă ajutaţi să răspândesc această carte printre toate categoriile de educatori (părinţi, bunici, educatori, învăţători etc), cu scop de a scoale la iveala cât mai multe tinere talente româneşti!

6. Românul Alexandru Emil Petrescu a fost desemnat cel mai bun ziarist din Spania, primind şi un premiu special, din mâinile regelui Juan Carlos. Nu e singurul ziarist român care s-a impus în străinătate. Sfeve Făinaru, jurnalist american de origine română, corespondent al ziarului Washington Post, a primit premiul Pullitzer pentru cel mai bun reportaj internaţional (acesta a avut ca subiect războiul din Irak).

O liceana din Galaţi, Alexandra Coclează, care a reuşit performanţa de a avea nota zece pe linie în toţi anii de studiu, a primit oferte de burse de la opt universităţi americane (400.000 dolari SUA, în total). Fata oscilează între Princeton şi Yale. Când avem astfel de tineri strălucitori, cine inventează bancuri şi ştiri denigratoare la adresa capacităţilor intelectuale ale românilor?

Iar noi, majoritatea naţiunii române, de ce permitem unor indivizi să minimalizeze capacităţile noastre creatoare? E clar că trebuie să luăm atitudine fermă împotriva tuturor indivizilor care calomniază naţiunea noastră? E clar că trebuie să le ripostăm cu exemple concrete, de români strălucitori, care obţin rezultate de excepţie chiar şi în ţări cu mari pretenţii?

Costel Busuioc nu este singurul român care s-a impus în muzica mondială. Antonio Cortes, un tânăr român de 19 ani, adoptat de o familie din Malaga, a câştigat locul întâi la finala unei emisiuni de muzică tradiţională spaniolă transmisă la postul de televiziune Canal Sur Andalucia din Sevilla. Corneliu Munteanu, un tenor român în vârstă de 25 de ani, s-a impus în cadrul concursului canadian Star Academie. El a studiat opera în Europa, SUA şi Canada. In fine, o puştoaică numai de 16 ani, Linda Teodosiu, face furori în Germania, unde participă la concursul Germania caută superstarul.

Inginerul român Dorel Banabic de la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca a revoluţionat designul auto mondial, impunându-se cu teorema de îndoire a tablei denumită deja Legea lui Banabic. Evoluţia dânsului merită luată ca model de către tinerii care vor să urce treptele succesului. A absolvit facultatea la Cluj şi a ajuns asistent universitar în specialitatea tehnologii de deformare plastică, în 1983. In pofida propagandei despre „închistarea socialistă”, s-a informat în mod constant despre progresele obţinute la nivel mondial, în domeniul său, din lucrări primite din străinătate. Astfel, a ajuns la concluzia că trebuia să-şi concentreze atenţia către domeniul deformabilităţii tablei folosite în industria auto. A aprofundat domeniul, publicând mai multe comunicări ştiinţifice în ţară şi străinătate.

Teoriile lui Banabic au atras atenţia germanilor, fapt pentru care, în 1995, a fost chemat să lucreze la Universitatea din Stuttgart. Această poziţie i-a permis să-şi aplice teoria pe caroseriile celor mai diverse maşini (Volvo, Renault, Fiat, Audi, Daimler, BMW). În anul 2005, s-a întors în România şi şi-a înfiinţat propria firmă de software, cu 75 de angajaţi. Cel mai mare client al firmei sale este Auroforum, compania elveţiană care deţine 95% din piaţa mondială de software pentru design auto. Metoda Banabic reduce cheltuielile de fabricaţie cu circa 30%, prin reorganizarea fluxurilor, reducerea consumului de tablă şi folosirea eficientă a timpului de lucru.

În prezent, Dorel Banabic este profesor specialist în deformări plastice la Facultatea de construcţii de maşini din Cluj şi director al Centrului de cercetări în domeniul tehnologiilor de deformare a tablelor metalice CERTETA. Este recunoscut pe plan mondial ca un marc specialist. Între 1994 şi 1996, a fost directorul Centrului de cercetare al UTCN. A lucrat în calitate de cercetător invitat la Universitatea Paris Nord (Franţa), la Universitatea Chemnitz (Germania), la RWTH Aachen (Germania), la Universitatea din Tokio (Japonia). Este membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Tehnice din România.

10. I^t numai 17 ani, elevul Radu Florea de la Colegiul Naţional Mihail Kogălniccanu din Galaţi a fost decretai cel mai bun tânăr traducător din România, de către Direcţia Generală de Traduceri a Comisiei Europene. Acest titlu i-a fost conferit după o competiţie desfăşurată în toate cele 27 de ţări ale Uniunii Europene. Radu Florea şi-a ales limba engleză, limbă pe care o studiază de la vârsta de patru ani, de când urmărea desene animate pe programul Cartoon. Iată că,. dintr-o simplă pasiune distractivă, se poate ajunge la o performanţă profesională. Câte zeci de mii de tineri români cam de vârsta sa ar putea reuşi la fel de bine, în cele mai diverse domenii de activitate (ştiinţă, tehnică, muzică, sport etc.)? Noi. cei mulţi din naţiune, trebuie să-i mobilizăm, să-i încurajăm şi să-i sprijinim să devină oameni de valoare europeană şi mondială. Ulterior, vom beneficia cu toţii de rezultatele lor, atât în plan moral, cât şi în plan material.

11. Ştiţi ce prost renume ne-au creat infractorii români în Italia. Ei, bine, în urmă cu circa două luni, un tânăr român a fost decorat de oficialităţile italiene pentru curaj şi omenie. Este vorba de losif Pctrişor, un muncitor constructor care a salvat dintr-o casă incendiată doi bătrâni italieni, riscându-şi propria viaţă. Dacă românii din străinătate s-ar purta numai civilizat şi ar acţiona exclusiv creator, faima naţiunii române ar creşte spectaculos. Acest deziderat poate fi atins, prin intervenţia autorităţilor române. Ele trebuie să interzică plecarea în străinătate a tuturor persoanelor cu pre ocupări infracţionale şi parazitare. Vă întrebaţi ce să facem cu astfel de scursuri aici, în ţară? Simplu: legea lui Ţepeş-Vodă.

Infractorii şi paraziţii sociali (cerşetorii, boschetarii etcl.) tre buie incluşi într-un program naţional de reeducare prin

muncă forţată. Măsura pare dură, dar e singura în stare să ne scape de infractori şi paraziţi.

12. 'Se poale ajunge milionar în curo în străinătate, dacă nu dispui de studii superioare? Românul Ştefan B. din Spania a demonstrat că se poate. La vârsta de 23 deani, Ştetan a plecat în Spania ca simplu muncitor constructor, fără studii înalte. A muncit la negru şi a fost exploatat sângeros, de patroni români şi străini. După vreo doi ani de sclavie, a înţeles cum stau lucrurile în Spania şi a început să lucreze pe cont propriu. Din acel moment, a început ascensiunea către poziţia de milionar pe care a atins-o la 29 de ani.

Cazul său este tipic pentru oamenii cu mai puţină pregătire, dar înzestraţi cu inteligenţă nativă, tenacitate şi rezistenţă la tentaţii. Îl prezint ca model pentru tinerii aflaţi în situaţii similare, să-i încurajez şi să-i mobilizez în direcţia creaţiei. În primii ani de muncă pe cont propriu (zugrăveli, amenajări interioare), Ştefan a economisit banii câştigaţi mai ceva decât Hagi Tudose. Când a adunat suficienţi bani, a cumpărat un teren şi a ridicat pe el o vilă. A vândut vila cu bani frumoşi, astfel că a investit în alt teren, pe care a construit două vile. Desigur, tot economisind la sânge. Iar a vândut vilele şi a cumpărat un teren mai mare, pe care construieşte şi vinde vile de sute de mii de euro. Chiar şi acum, când este milionar, a rămas un tip econom şi deosebit de muncitor.

Ce concluzie tragem? Lipsa studiilor înalte nu ne condamnă la sărăcie, prima concluzie. Mă contrazice cineva? A doua concluzie: Dacă vrei să reuşeşti neapărat, trebuie să munceşti cu tenacitate şi să economiseşti crâncen. Lenea, delăsarea şi consumatorismul sunt duşmanii succesului economic şi în alte domenii. Deci, tineri aflaţi în aceeaşi situaţie, treceţi la muncă! Şi voi puteţi ajunge milionari în euro.

13. Regizoarea româncă Adina Pintilie a primit premiul pentru cea mai bună regie de film documentar semnată de o femeie, pentru pelicula Nu te supăra, dar. Ia Festivalul de Cinema Contemporan din Mexic. Filmul a fost realizat la Aristoteles Warkshop din Sibiu, un atelier de formare în teoria şi practica filmului documentar şi reprezintă debutul în documentar al Adinei Pintilie. Să-i urăm noi succese, pe viitor!

Românul Lucian Popoviciu a urmat cursurile Universităţii de Medicină şi Farmacie Victor Babeş din Timişoara, între anii

1988 şi 1994. A fost un student eminent, obţinând la absolvire media 9,64. La ora actuală, este medic în sătucul francez Seboncourt şi foarte iubit de populaţia locală. Franţa şi-a mai rezolvat astfel criza de medici. Ce se întâmplă însă cu România, ţară în care exodul cadrelor medicale a luat proporţii dramatice? În hulitul socialism, aveam cei mai mulţi medici pe cap de locuitor din întreaga Lume. „Democraţia originală" de după evenimentele din decembrie 1989 a degradat profund statutul cadrului medical. Aceştia au ajuns să fie plătiţi mai prost decât femeile de serviciu de la firmele de prestigiu. Ca atare, forţaţi de sărăcie, medicii şi asistenţii medicali au luat calea străinătăţii. Care ministru şi când va rezolva această problemă gravă? Să nu-mi spuneţi că nu sunt bani pentru plata medicilor! Zeci de mii de para/iii religioşi (preoţi, rabini, imami, predicatori etc) sunt plătiţi din bugetul de stat, cu toate că sunt prestatori de servicii religioase plătite de populaţie. Numai din salariile acestor paraziţi se pot obţine sume importante, cu care să fie plătiţi medicii, pe măsura pregătirii şi muncii lor plină de răspundere.

Prin multe din cărţile mele, m-am străduit să vă inoculez un principiu: Nu există nu se poate. M-a bucurat să regăsesc acest principiu la o elevă dintr-un liceu gălăţean, Veronica Ciocănel. De la şapte ani, a practicat karate, ajungând centură neagră. Sportul i-a disciplinat mintea şi i-a întărit voinţa. Ajunsă la colegiu, a trebuit să renunţe la karate, din lipsă de timp, însă a continuat să aplice principiile în domeniul învăţăturii. Rezultatele obţinute i-au fost răsplătite recent: a fost admisă la Universitatea Duke din Carolina de Nord, SUA. Sunt sigur că va pleca şi va învinge, la fel ca mulţi alţi tineri români. Mă întreb însă dacă va mai reveni în România, să pună umărul la ridicarea propriei naţiuni. Bine ar fi.

16. Profesorul universitar doctor Eugen Victor Cristian Rusu de la Universitatea Dunărea de Jos – Galaţi este unul dintre cei mai mari specialişti mondiali în modelarea numerică a valurilor. Din această poziţie, a colaborat cu NATO, încă din 2002. Şi-a luat doctoratul în 1997, la Universitatea Tehnică din Atena, apoi a lucrat ca specialist la Institutul Marinei Portugheze, timp de cinci ani. În prezent, predă la universitatea gălăţeană şi la Institutul menţionat, din Lisabona. Modelarea numerică studiată de specialistul nostru ajută în

hidrometeorologie, la structurile marine din porturi, în industria offshore, la stabilitatea navelor, la prevenirea inundaţiilor.

Echipa feminină de spadă a României, formată din Ana Măria Brânză, Simona Alexandru şi Ana Zdanovschi, a câştigat Cupa Europei. Felicitări şi urări de noi succese, fetelor!

Ştiţi cât de dificile sunt versurile japoneze haiku? Ele cer ca, în câteva cuvinte, să exprimi esenţa unor sentimente şi imagini care ar necesita lungi explicaţii. Ei, bine, Simona Frosin, studentă în anul IV la Facultatea de comunicare şi relaţii publice, din Universitatea Bucureşti, a reuşit să câştige premiul al doilea la un concurs internaţional de haiku. La acest concurs, maeştri faimoşi, ca James Kirkup şi Clelia Ifirm, au obţint doar menţiuni.

Simona publică poezii de la vârsta de nouă ani, în revistele franceze şi francofone. Tot în această limbă şi-a scris versurile care i-au adus premiul. Odată cu acest premiu, a apărut dorinţa de a vizita Japonia şi de a mai scrie haiku, în limba engleză, preferata ei. Succes, domnişoară!

19. De 16 ani, mă străduiesc să lămuresc românii să-şi pună mintea la contribuţie şi să se apuce de treabă, pentru a scoate naţiunea noastră din conul de umbră în care a fost împinsă de trădarea guvernanţilor postdecembrişti. Mai recent, am scris Cartea Creatorilor – Sute de reţete concrete pentru făcut bani (pe scurt. Cartea creatorilor de bani), cu scop de a mobiliza şi persoane cu o cultură mai scăzută în direcţia reuşitei economice. Aşa cum ştiţi şi dumneavoastră, rezultatele la nivel naţional sunt modeste. Câteva mii (poate mai mult) de români care mi-au aplicat reţetele de succes au reuşit să se desprindă din sărăcie şi să se ridice chiar şi în poziţia de milionari. Sunt însă prea puţini, comparativ cu milioanele de români care se complac în sărăcie lucie.

Ciudat lucru, dar destui români fac în străinătate ceea ce nu fac în ţară. Ei îşi folosesc talentul şi îndemânarea pentru a produce şi vinde obiecte rentabile. De exemplu, în zona madrilenă a Spaniei, Emil Hâncu, specialist în lucrări de fier forjat, este atât de faimos, încât nu pote face faţă comenzilor. Eroul nostru trăieşte în localitatea Talamanca de Jarama, la circa 60 de kilometri de Madrid. O localitate cu circa 35.000 de persoane, din care jumătate sunt români. E dispus să revină oricând în România, cu o singură condiţie – să fie plătit la fel de bine ca şi în Spania. Când se va întâmpla şi această „minune”?

După părerea mea, „minunea” se va întâmpla prin efortul colectiv al creatorilor din România şi mai puţin prin intervenţia politică. Dacă toţi aşteaptă ca România să înflorească înainte de a reveni în ţară, efortul nostru va fi mult mai greu. Cu aceasta, trecem la următorul capitol.

Impuneţi cultul creatorilor morali!

Întreaga evoluţie a Omenirii, din sălbăticia bestială şi până în faza actuală de dezvoltare, s-a făcut din iniţiativa, cu impulsul şi cu efortul creatorilor de bunuri materiale şi valori cultural-artistice. Din nefericire, majoritatea creatorilor pionieri ai Civilizaţiei Umane au fost şi rămân anonimi. Nu ştim cine a inventat roata, eveniment care a marcat un salt în evoluţia creaţiei umane, dar cunoaştem o mulţime de eroi luptători care o foloseau. Nu avem habar cine a imaginat planul înclinat, însă murmurăm cu evlavie numele faraonilor ale căror piramide s-au ridicat cu ajutorul unor astfel de dispozitive. Nu deţinem nici un fel de informaţii despre inventatorii morilor de vânt, morilor de apă, războaielor de ţesut.

Istoria a fost şi încă este nedreaptă cu creatorii. Până destul de recent, ea a consemnat numai faptele liderilor politico-militari şi religioşi, lideri care, în realitate, n-au asigurat progresul Umanităţii nici cât negru sub unghie. Chiar şi în zilele noastre, în care creaţiile s-au intensificat, asigurându-ne o viaţă din ce în ce mai bună, cultul creatorilor nu se practică în nici o naţiune din Lume. Aşa cum ştiţi, se practică, pe un plan, cultul zeilor şi sfinţilor inventaţi de minţi sălbatice iar pe alt plan, cultul vedetelor din diverse categorii: cântăreţi, fotbalişti, actriţe mai mult sau mai puţin porno, persoane bogate ori odraslele lor, politicieni cu mare capacitate de manipulare a publicului etc. În zadar căutaţi prin jurnale şi televiziuni informaţii despre cercetători, inventatori, inovatori, descoperitori de nou. Ele apar extrem de rar şi numai dacă au caracter senzaţional.

1. Creatorii morali sunt solj divini Tratamentul nedrept la care sunt supuşi creatorii din toate domeniile de activitate m-a determinat să cuget profund la soarta lor. Fără îndoială, ei au fost şi sunt soli divini, veniţi pe Pământ pentru civilizarea Omenirii, asigurarea progresului şi evoluţiei Societăţii Umane. Misticii au imaginat alţi soli divini, care palavrageau tot soiul de naivităţi şi prostii, pretins profetice, dar nu ajutau în nici un fel oamenii din timpul lor să evolueze raţional, creativ şi moral.

Fiecare creator s-a născut „cu stea în frunte”, cu un program mental de reformă şi progres într-un anumit domeniu de activitate. Ei s-au deosebit şi se deosebesc de marea turmă ignorantă ori semi-civilizată prin lumina minţilor lor progresiste. Din această cauză, în perioadele sălbatice conservatoare, ei au fost prigoniţi sau ucişi de marea masă retrogradă. Lumina lor n-a murit însă odată cu ei. Ea a aprins scântei în creierele umane mai predispuse la progres şi evoluţie, devenind flăcări de lumină ştiinţifică, mai târziu, când masa retrogradă era mai puţin agresivă. Cu alte cuvinte, mesajul divin al fiecărui creator de excepţie sau genial produce efecte în condiţii oricât de vitrege, însă într-un timp mai scurt sau mai lung.

Câteva exemple sunt bine venite. Încă din antichitate, astronomul grec Aristarh din Samos (310-230 î.e.n.) a prezentat contemporanilor săi sistemul heliocentric. El a demonstrat că Terra se roteşte în jurul axei sale, în decurs de o zi şi o noapte şi parcurge o elipsă în jurul Soarelui, în timp de un an (365. 25 zile). Astronomul a fost contrazis violent.

Pe motiv că sistemul său „încălca oridinea zeilor”. Abia în anul 1543 e.n., mai târziu cu aproape 18 secole decât Aris-tarh, astronomul polonez Nicolaus Copernicus a putut publica lucrarea Despre mişcările de revoluţie ale corpurilor cereşti, demonstrând din nou teoria heliocentrică. Lucrarea sa a fost combătută cu înverşunare de biserica creştină, astfel că abia în secolul 17 e.n. oamenii de ştiinţă au adoptat-o în unanimitate, deoarece reprezenta un adevăr universal absolut. Actual, această teorie parc un fleac oamenilor culţi, însă sute de milioane de ignoranţi (poate mai mulţi) continuă să creadă că Soarele se roteşte în jurul Pământului. Teoria heliocentrică, prezentată de doi soli divini succesivi, are implicaţii practice deosebite în calculul timpului, navigaţia aeriană şi maritimă, folosirea sateliţilor de comunicaţii şi astronautică. De ce nu a fost acceptată de la bun începui? Deoarece sălbaticii nu pot recunoaşte un adevăr şi nu ştiu cum arată un sol divin adevărat, ci au minţile intoxicate cu divinităţi sălbatice inventate, transmise prin educaţie şi tradiţie retrogradă.

Filosofii greci Leucip (500-440 î.e.n.) şi Democrit (460-370 î.e.n.) au intuit, încă din vremea lor, că materia este compusă din atomi. Teoria lor a fost contrazisă de contemporani, însă a fost confirmată după mai mult de 20 de secole, de ştiinţele

moderne. Tot aceşti filosofi au pus bazele determinismului, susţinând că toate fenomenele din lume au cauze, deşi nu toate cauzele sunt cunoscute. Şi această teorie adevărată a fost combătută cu fervoare de religia creştină, pe motiv că nu includea voinţa divină. Ea a fost însă confirmată pe deplin în ultimele două secole, astfel că nici măcar slujitorii religioşi nu mai îndrăznesc să o contrazică. Din ce cauză cei doi soli divini trimişi pentru luminarea Omenirii cu adevăruri ştiinţifice fundamentalc au fost contrazişi şi marginalizaţi? Deoarece turma umană în care se născuseră, puternic îndoctrinată mistic, nu era pregătită să accepte adevăruri cu adevărat divine.

Încă un exemplu edificator. Filosoful renascentist italian Giordano Bruno (1548-1600 e.n.) a susţinut că Universul infinit este populat cu o infinitate de lumi, în lucrarea Despre infinit. Univers şi lumi. apărută în 1584 e.n. Biserica catolică 1-a considerat eretic, 1-a întemniţat în anul 1592 e.n. şi 1-a ars pe rug în anul 1600 e.n. Bruno era un sol divin sosit pentru a informa lumea timpului său cu un adevăr absolut, însă s-a lovit de cea mai cumplită boală a Omenirii – misticismul. Abia în urmă cu vreo cinci ani, în timpul papei loan Paul al doilea, biserica catolică a emis o bulă de scuze pentru uciderea acestui sol divin. În această lună (mai 2008), Vaticanul a mers şi mai departe, în încercarea de a salva o religie bazată pe minciuni, sălbăticii şi imoralităţi. Jose Gabriel Funes, şeful observatorului astronomic al Vaticanului şi consilier al papei Benedict, a recunoscut public, într-un interviu, că Universul conţine mai multe planete populate, astfel că putem vorbi de „fraţii noştri extratereştri „. Vom analiza pe larg cele spuse de Funes, în următorul capitol. În acesta, mă mulţumesc să observ că liderii catolici sunt nişte neruşinaţi perverşi. După ce au ucis un sol divin de talia lui Giordano Bruno, îşi cer scuze formale şi-i confirmă integral teoria. Numai pentru această crimă împotriva unui sol divin, biserica catolică ar trebui desfiinţată. Ea are însă la activ mult mai multe păcate grele împotriva Divinităţii şi a solilor divini trimişi pentru luminarea minţilor umane.

Chiar şi unele invenţii vădit utile, făcute de soli divini, au fost considerate satanice şi periculoase, de către ignoranţii mistici. De exemplu, în Rusia ţaristă, gramofonul lui T. A. Edison a fost considerat unealtă diavolească iar cei caic îl comercializau au fost aruncaţi în temniţă. In Evul Mediu european, misticii

considerau vrăjitorie orice formă de tratament medical, cu excepţia rugilor şi autoflagelărilor şi pedepseau cu moartea tămăduitorii. La inventarea trenului, ignoranţii au răspândit zvonul că, la o viteză mai mare de 20 km/h, călătorii vor muri. Chiar şi în prezent, zeci de milioane de ignoranţi mistici susţin că aparatul de radio, televizorul şi telefonul sunt uneltele Satanei (există şi la noi în ţară astfel de mistici sălbatici). Am putea prezenta zeci de mii de exemple dureroase, în care mesajele ştiinţifice ale solilor divini au fost combătute cu violenţă de către turma ignorantă şi retrogradă.

Întreaga istorie a Umanităţii cunoscute de noi reprezintă lupta dintre Divinitate şi turmele de ignoranţi intoxicaţi mistic. Dumnezeu a trimis mereu soli, ca oameni de ştiinţă, pentru a instrui pământenii cu informaţii şi reguli adevărate despre Lumea în care trăim, cu scop de a asigura evoluţia Umanităţii. Ignoranţii mistici însă s-au încăpăţânat mereu să păstreze imaginile false despre Lume, imagini create de străbuni sălbatici şi transmise ritualic ori prin tradiţie. Această luptă dintre Divinitate şi ignoranţii mistici n-a încetat nici acum. Câteva miliarde de pământeni sunt ancoraţi în trecutul sălbatic din urmă cu 2-3.000 de ani, în pofida faptului că posedă şi folosesc informaţii şi tehnologii moderne. Această confruntare surdă întârzie evoluţia şi progresul Omenirii, punând chiar sub semnul întrebării viaţa raţională de pe Terra.

Cum acţionează Dumnezeu pentru civilizarea şi umanizarea pământenilor? Sălbaticii mistici confundă Adevăratul Dumnezeu (Hiperconştiinţa planetară) cu zei de tip uman, zei capricioşi, geloşi, cruzi, la fel de ignoranţi ca şi ei, zei ce trebuie îmblânziţi prin ofrande (jertfe) şi cu care se poate încheia un soi de troc de tipul Te recunosc de zeu. dacă mă ocroteşti. Chiar şi misticii moderni fac eroarea de a crede că Dumnezeu a discutat de la egal la egal cu diverşi sălbatici din urmă cu 1500-2000 de ani, cărora le-a dezvăluit adevăruri absolute. Într-o formă mai atenuată, misticii moderni cred că Divinitatea lc-a trimis profeţi şi mântuitori religioşi, care le-au spus adevăruri şi le-au arătat calea către „mântuire”. Niciunul dintre aceştia nu se întreabă de ce profeţiile, poruncile şi pildele de o banalitate cumplită, din textele religioase nu s-au confirmat în aproape 2000 de ani, nu exprimă înţelepciune şi nu-i ajută cu nimic. Ei nu se întreabă cum se face că bunurile şi valorile utile

vieţii lor moderne au fost inventate sau descoperite de oameni de ştiinţă fără pretenţii de profeţi sau mântuitori divini (în realitate, aceştia erau soli divini). Ignoranţii mistici orbecăic ca nişte cârtiţe prin întunericul religios, fără a ajunge la o geană de lumină raţională.

Dumnezeu acţionează însă pentru civilizarea pământenilor, cu ajutorul informaţiilor şi regulilor ştiinţifice şi morale. Adevăratul Dumnezeu este o Hiperconştiinţa atot-cunoscătoare, exclusiv spirituală, care nu poate fi imaginată, pictată, atinsă, hrănită cu jertfe şi păcălită cu rugăciuni sau cu trocuri de tipul celui exemplificat anterior. Prin contrast, zeii imaginaţi de mistici seamănă cu oamenii sălbatici care i-au creat. Ei sunt capricioşi, ilogici în gândire şi comportare, geloşi, cruzi, mincinoşi şi materiali, astfel că pot face orice fac oamenii: mănâncă direct sau din fumul jertfelor, au robi, întreţin relaţii sexuale, produc prunci, ascultă (cum, oare?) rugile sutelor de milioane de ignoranţi religioşi etc. E clar că ignoranţii mistici sunt mai departe de Adevăratul Dumnezeu decât sunt ateii: aceştia măcar nu se închină la zei sălbatici inventaţi de primitivi ignoranţi.

Dumnezeu acţionează penlru civili/arca şi evoluţia Umanităţii cu mijloace concrete, lesne de observat de oameni culţi. Divinitatea atoatecunoscătoare îşi aplică planul de civilizare prin impunerea cunoaşterii ştiinţifice, creaţiei de numiri şi valori utile şi o perfectă comportare morală. Cum îşi atinge Divinitatea aceste scopuri? Desigur, prin soli născuţi în rândul pământenilor, soli inspiraţi să cunoască cât mai multe adevăruri universale, să creeze cât mai multe bunuri şi valori utile, să impună reguli de comportare morală cât mai severă, reguli menite să transforme scmisălbaticii pământeni din prezent în oameni perfect civilizaţi.

Vedeţi cât de uşor putem recunoaşte solii divini? Ei nu trebuie să ne delireze tot soiul de prostii despre lumi închipuite, zeităţi, apocalipse, judecăţi de apoi etc. Ei trebuie să aparţină cel puţin de unul din următoarele grupuri umane: a. Cei mai siguri soli divini sunt oamenii care descoperă adevăruri fundamentale despre Lumea noastră sau inventează bunuri şi valori utile civilizării Omenirii. De exemplu, Graham Bell a fost un sol divin, deoarece a inventat telefonul, un aparat foarte necesar oamenilor. Dimpotrivă, un profet sau un sfânt religios,

din mitul biblic sau din calendarul religios, n-au fost soli divini, deoarece nu au ajutat progresul Umanităţii cu nimic (ba chiar l-au şi întârziat, cu palavrele lor aiurite).

Solii divini care se nasc pentru a lumina minţile pământenilor din timpul lor nu sunt traşi la xerox, nu au aceeaşi mărime şi forţă creatoare. Unii dintre ei sunt geniali şi excepţionali, astfel că produc adevărate revoluţii în cunoaşterea şi creaţia umană. De exemplu, descoperitorii sistemului heliocentric, ai legii atracţiei universale, ai modului de evoluţie a corpurilor cereşti din zona noastră de Univers, ai legilor fundamentale din fizică, chimic, ştiinţe naturale etc. au fost soli divini de primă mână. La fel ca ei, au fost inventatorii care au revoluţionat tehnologia umană, prin inventarea motorului cu explozie, becului electric, avionului, telefonului, energiei atomoelectrice, televizorului etc. Soli divini ceva mai modeşti descoperă informaţii şi reguli mai puţin importante şi fac invenţii de mai mică importanţă. În această categorie intră toţi exploratorii care au făcut marile descoperiri geografice de pe Terra, descoperitorii unor informaţii şi legi mai puţin importante, inventatorii unor utilităţi mărunte (chibrituri, aragazul, deltaplanul etc).

Ce caracterizează această categorie de soli divini? în primul rând, o mare sete de cunoaştere, o aprigă curiozitate ştiinţifică de a descoperi informaţii şi reguli din Lumea noastră utile oamenilor. Ei citesc mult, învaţă mult şi din domenii diverse, cugetă profund şi sunt inspiraţi de Divinitate în descoperirile lor. Nici un ignorant sau leneş în gândire nu poate face parte din această categorie. Inspiraţia divină nu vine la inculţi şi leneşi. In al doilea rând, această categorie de soli divini nu pretind că spun adevăruri în numele Divinităţii, astfel că nu mai trebuie probate. Ei îşi demonstrează raţional şi practic descoperirile folositoare tuturor oamenilor, indiferent de rasa, naţiunea sau religia de care aparţin. Acesta este semnul divin: invenţiile lor transced deosebirile rasiale, religioase sau etnice, servind tuturor. De exemplu, becul electric, telefonul, televizorul, radioul, avionul, motorul Diesel şi cu explozie etc. sunt folosite de toţi pământenii, fără discriminare. Prin contrast, alienaţii mistici susţin că spun adevăruri în numele Divinităţii, dar delirurile lor nu pot fi probate, nu se confirmă în timp şi nu folosesc decât la dezbinarea ideologică a pământenilor. E clar că

adevăraţii soli ai Divinităţii sunt cei care ne unesc şi oferă lucruri utile pământenilor, fără discriminare! Numai un handicapat mental nu poate înţelege acest lucru.

B. A doua categorie de soli divini sunt creatorii de diverse mărimi, de la titanii creaţiei şi până la cei mai modeşti oameni ai muncii. Fiecare crează, după posibilităţile proprii, bunuri, valori şi servicii utile oamenilor. Cum îi recunoaştem? Le studiem faptele şi rezultatele lor. Unul dintre ei a proiectat şi a pus în fabricaţie un nou tip de avion, navetă spaţială etc. E creator genial, sol divin. Un altul produce, ca simplu meşteşugar, obiecte de artizanat din lemn şi lut; este şi el un mic creator demn de respect, deoarece contribuie la evoluţie şi progres, prin munca sa. În fiecare om care crează există măcar o mică sămânţă de sol divin, prin care primeşte inspiraţie creatoare. Paraziţii, speculanţii, înşelătorii, hoţii şi alţi infractori nu au însă nici un fel de sămânţă creatoare şi divină în ei. Ca atare, ei nu se deosebesc de animale decât prin faptul că au chip omenesc şi pot vorbi. Din nefericire, în societatea noastră de consum, cu puternice influenţe bestiale, astfel de persoane fac cariere ca vedete impuse prin mass media, fără nici un merit real. De exemplu, zeci de paparazzi au urmărit intrarea şi ieşirea din închisoare a fâţei de Paris Hilton, moştenitoarea lanţului hotelier Hilton. Ce merite avea această „pocnitoare”, să umple mass media, zile în şir? Făcuse ceva creator, cât de cât? Nu! Singura ispravă descoperită de jurnalişti a fost că tocmai contractase o boală venerică. De ce se învârteau atâţia jurnalişti în jurul ei? Deoarece în societatea noastră prost întocmită se practică din plin cultul zeilor sălbatici şi al averii, în loc să se practice cultul creatorilor şi al Adevăratului Dumnezeu.

Concluzia? Fiecare puteţi căpăta o mică sămânţă creatoare divină, dacă învăţaţi temeinic cunoştinţe ştiinţifice şi munciţi cu râvnă.

C. Reformatorii morali au fost şi sunt soli divini născuţi pentru a ne învăţa cum să ne perfecţionăm personalităţile, încât să devenim oameni deplin civilizaţi. Morala umană cuprinde un complex de reguli obligatorii de comportare civilizată în familie şi societate. Respectarea lor ne plasează în categoria oamenilor civilizaţi şi ne răsplăteşte cu recompense morale (laude, admiraţie, stimă etc). Încălcarea lor ne arată drept fiinţe bestiale

şi ne pedepseşte cu diverse sancţiuni morale (dispreţ, izolare de societate, critici etc).

În perioada istorica cunoscuta de noi, oamenii au evoluai din bestialitate către modelul ideal de om moral, model încă neatins de vreun muritor pământean. Divinitatea a impulsionat acest proces de transformare a omului bestial în om civilizat prin trimiterea unor soli divini care să ne înveţe şi să ne impună reguli morale severe şi reguli de drept. La nivelul timpului universal, cei 3.000 de ani cunoscuţi de noi din istoria Umanităţii nu valorează nici cât o secundă. Totuşi, observăm că, în această perioadă, solii divini au îngrădit bestia din oameni, eliminând cele mai animalice practici şi moravuri, cum ar fi:

Canibalismul a fost eliminat aproape total din viaţa Omenirii. Se mai practică izolat, de către indivizi dezaxaţi sau prin triburi sălbatice.

Incestul a fost îngrădit sever, chiar şi prin legi. Din păcate, bestia din oameni n-a fost eliminată complet, astfel că-l mai întâlnim şi în timpul nostru. Cunoaşteţi destule cazuri din ţara noastră, prezentate prin mass media. În timp ce scriu, jurnalele gem de detalii despre „monstrul din Austria” care şi-a sechestrat şi violat fiica, procreând cu ea.

Sclavia a fost abolită la nivel mondial. Ea a rămas numai în ritualurile creştine, unde Dumnezeu este considerat un stăpân de robi, aşa cum l-au imaginat sălbaticii semiţi din epoca sclavagistă de redactare a mitului biblic.

Omorul de orice fel, violenţele fizice şi verbale au fost îngrădite chiar şi prin legi juridice, depăşind cadrul moral.

Perversiunile sexuale sunt incriminate de morala majorităţii popoarelor iar în unele naţiuni sunt pedepsite cu moartea. Ca o dovada clara a imoralităţii şi putreziciunii socie tăţii de consum, astfel de perversiuni au fost dezincriminate legal, astfel că au rămas pedepsite numai moral. În naţiunea noastră n-au reuşit să pătrundă atât de profund, cum au pătruns în ţara tuturor mizeriilor morale – SUA. Noi, oamenii morali, trebuie să ne unim eforturile şi să combatem aceste perversiuni, nu numai pe cale morală, ci şi legală. In acest scop, trebuie să ne organizăm şi sa le impunem legiuitorilor (parlamentarilor) să incrimineze din nou perversiunile sexuale de orice fel (pederastie, lesbianism, pedofilie, zoofilic etc).

Multe alte abateri morale au fost incriminate prin norme morale. Reformatorii care au iniţial incriminarea şi pedepsirea lor au fost soli divini cu sarcini de perfecţionare a. personalităţii umane. Fiecare om poate să se apropie de calitatea de om moral, printr-o comportare morală desăvârşita în familie şi societate.

În concluzie la acest punct, pământenii creatori şi morali sunt soli divini de diverse mărimi. Ei sunt adevăraţii oşteni ai Domnului. În lupta pe care Divinitatea o duce împotriva ignoranţilor mistici şi imoralilor. Slujitorii religioşi săvârşesc o gravă blasfemie atunci când includ în categoria soli divini (mesageri divini, îngeri) tot soiul de fiinţe fantastice (lerafimi = idoli de lut. heruvimi = boi înaripaţi), profeţi ignoranţi şi sălbatici, „mântuitori" fabricaţi din imaginaţie ori din rândul misticilor etc.

2. Impuneţi cultul creatorilor morali!

Progresul Omenirii depinde în bună măsură de rezultatele războiului nevăzut dintre Divinitate şi marca turmă ignorantă, nccrcatoarc. mistică şi imorală. Fiecare putem grăbi progresul şi civilizarea deplină, prin activitatea proprie de creator moral, cât şi prin impunerea cultului creatorilor morali în comunităţile în care trăim. Condiţia de creator moral este cumulativă, dacă vrem să devenim oameni cu adevărat civilizaţi, demni şi prosperi. Spun aceasta, deoarece există şi cazuri de disociere a acestor calităţi. E drept că ele sunt puţine, deoarece orice creator serios are impulsuri morale sănătoase. Excepţiile sunt formate din următoarele categorii de persoane: a. Persoane creatoare dar imorale. Astfel de persoane seamănă cu îngerii damnaţi din miturile religioase. Ei se nasc cu o capacitate creatoare deosebită, însăşi cu impulsuri imorale, impulsuri ce se dezvoltă în mediu social propice sau ca urmare a lipsei de educaţie. De exemplu, în viaţa socială actuală, găsim persoane creatoare, bine instruite şi muncitoare, care însă practică vicii degradante: homosexualitate, alcoolism, perversiuni, exploatarea şi înşelarea altor persoane, brutalitate, violenţă, aroganţă, comportament asocial etc. Creativitatea fără moralitate este una din cele mai grave pericole pentru Omenirea actuală. De exemplu, oamenii creatori au dezvoltat mijloace tehnice capabile să distrugă întreaga viaţă de pe planetă sau însăşi Terra, dar nu posedă suficiente inhibiţii

morale să nu apeleze la astfel de mijloace. Un alt exemplu ne este oferit de „imperiul răului”, SUA. In aceasta ţară, creativitatea s-a dezvoltat paralel cu o imoralitate agresivă, materializată în homosexualitate, pornografie, necinste politică, artă decadentă, cultul averii şi al mijoacelor necinstite de a o obţine, jefuirea unor naţiuni mai slabe, sub diferite pretexte (Irak, Afganistan etc). Datorită faptului că SUA a atras ca un magnet atenţia multor popoare, prin creativitatea şi prosperitatea ei, imoralitatea americană s-a insinuat aproape pe întreaga planetă. Asta şi explică criza existenţială de care suferă Omenirea actuală.

B. Moralitate fără creativitate pare un non-sens, însă întâlnim şi astfel de cazuri, mai ales în secte mistice şi culte tribale. De exemplu, comunitatea hamish din SUA practică principii morale foarte severe, însă refuză cunoaşterea ştiinţifică şi creativitatea modernă. Acelaşi lucru îl întâlnim şi la unii habotnici religioşi, care se comportă cât mai moral cu putinţă, însă visează să trăiască după modelul tribal din textele lor religioase. O latură imorală există însă şi în activitatea acestor severi moralişti: ei jignesc profund Divinitatea prin identificarea Dumnezeului Adevărat cu zeii sălbatici din miturile lor.

Presupun că majoritatea vreţi să deveniţi creatori morali şi să hnpuneţi cultul creatorilor morali în întreaga societate. Desigur, impunerea cultului creatorilor morali presupune implicit impunerea credinţei în Adevăratul Dumnezeu, cel situat deasupra tuturor religiilor, atoatecunoscător şi conducător invizibil al Civilizaţiei Umane. Cam ce paşi trebuie să facem pentru a impune cultul creatorilor morali în comunităţile de trai (familie, grup de amici, rude şi relaţii mai îndepărtate, vecini, cunoscuţi)?

A. Totul porneşte de la cunoaşterea sau necunoaşterea Adevăratului Dumnezeu. In acest domeniu, confuzia este foarte marc, deoarece pământenii practică aproximativ 200 de religii, dintre care patru fundamentale: mozaismul (religie pur tribală), creştinismul şi islamismul, religii derivate din mozaism şi hinduismul, un melanj între credinţele arienilor vedici şi învăţăturile lui Budha. Aceste patru religii sunt îmbrăţişate, cel puţin formal, de circa cinci miliarde de pământeni (aproape 80% din populaţia globului). Fiecare religie în parte susţine, prin slujitori anume pregătiţi, că deţine taina legăturii cu Divinitatea

protectoare. În realitate, nici o religie nu poate ajunge la Dumnezeu, deoarece invocă zeii sălbatici, inventaţi de primitivii din urmă cu 2-3000 de ani; fiecare religie însă foloseşte cuvântul Dumnezeu, pentru inducerea în eroare a naivilor.

Cum scăpăm de această confuzie? Trebuie să scăpăm de ea, să nu greşim cu nimic faţă de Dumnezeu. În viaţă, putem minţi din când în când, din diverse considerente, chiar pozitive, cum ar fi minciunile convenţionale şi sugestionarea pozitivă a unor persoane suferinde ori aflate la necaz. Nu avem însă dreptul să minţim în relaţia dintre oameni şi Divinitate, aşa cum fac toţi slujitorii cultelor religioase mai mari sau mai mici.

Aţi înţeles cum se recunoaşte Adcvărtul Dumnezeu? Prin eliminarea tuturor zeilor şi ritualilor mistico-rcligioase din viaţa noastră. În locul rugilor şi ritualurilor religioase, e suficient să rostim zilnic o formulă de autosugestionare de tipul Dumnezeul creatorilor morali mă inspiră, mă ajută şi mă ocroteşte, fapt pentru care sunt perfect sănătos şi reuşesc în lot ce întreprind. O astfel de formulă vă întăreşte psihic, vă dezvoltă calităţile de creatori morali şi vă asigură o intimă legătură cu Divinitatea, prin hipcrconşliinţele proprii.

Desigur, pentru a renunţa la orice ritual religios, vă trebuie mult curaj şi multă voinţă. După cum ştiţi, masele de mistici îndobitociţi religios exercită o teroare psihică asupra oricărei persoane care nu le acceptă dogmele, miturile şi ritualurile. Tendinţa persoanelor laşe este de a se conforma presiunilor turmei mistice, pentru a evita neplăceri. În acest caz, însă, astfel de persoane îşi trădează credinţa în Adevăratul Dumnezeu. Dilema e simplă: avem de ales între Dumnezeu şi zeii religioşi. Cine alege zeii religioşi este supus la sute de condiţionări psihice retrograde, prin dogme, mituri, ritualuri, rugi, superstiţii etc.,. Încât nu-ţi mai poate dezvolta calităţile de creator moral şi om de succes. Eu vă sfătuiesc să renunţaţi la sutele de zei şi sfmţi ai religiilor, în favoarea credinţei în Dumnezeul creatorilor morali. Dacă îmi urmaţi sfatul, nu veţi regreta. Veţi avea conştiinţa împăcată, vă veţi putea concentra asupra creaţiei şi veţi obţine mari succese în viaţă.

B. Puterea exemplului personal contribuie serios la impunerea cultului creatorilor morali. Din acest punct de vedere, avep un avantaj asupra religioşilor care nu au model personal. Să faci ce zice popa, nu ce face popa! este un principiu

sintetizat de creştini, pe baza observaţiilor comportamentelor imorale ale preoţilor. Aceste comportamente preoţeşti imorale (lăcomie, curvăsărie, încălcarea propriilor dogme etc.) crea/ă confuzii în minţile misticilor religioşi, fapt pentru care credinţa lor c şovăielnică sau lipseşte cu desăvârşire (se mulţumesc cu ritualuri tradiţionale şi sărbători relaxante).

Noi, creatorii morali, nu avem nici un fel de intermediar între sufletele noastre şi Divinitate. Nu avem nevoie de preot, rabin, şaman, pastor etc, pentru a ne trimite visele curate către Dumnezeu. Desigur, ca oameni culţi, cunoaştem că Dumnezeu nu poate fi bombardat cu tot soiul de mărunţişuri, aşa cum se întâmplă la religioşi (să plouă, să nu mai plouă, să se vindece cutare, să scape cutare din puşcărie, să câştigi bani etc). Noi trimitem rar vise către Divinitate şi numai în probleme extrem de grave. Noi nu avem pretinşi slujitori ai Domnului care să ne intermedieze legături cu Divinitatea şi să ne ofere modele de conduită. Ca atare, noi înşine trebuie să ne cizelăm personalităţile încât să devenim modele de creatori morali demne de copiat şi de alte persoane de bună credinţă. Am scris 15 cărţi de arta succesului pe această temă – modelarea personalităţilor încât să devină apte de succese în orice condiţii. Nu aveţi decât să studiaţi acele cărţi. În special Către culmile succeselor (Formula fericirii), să deveniţi un model de creator moral. De îndată ce deveniţi model de creator moral, veţi răspândi modelul în comunitatea de trai, de studii sau de muncă. Nu va trebui să spuneţi Faceţi ca mine! Aţi observat şi dumneavoastră că majoritatea oamenilor copiază în mod involuntar modelele de personalitate mai puternice. Vi se vor copia impulsurile creatoare şi comportamentele morale.

A fi înţeles că al doilea pas pentru impunerea cultului creatorilor constă în transformarea dumneavoastră într-un model de creativitate şi comportare civilizată? ln acest scop, va trebui să vă cizelaţi personalitatea câţiva ani, însă rezultatele compensează din plin efortul. De regulă, creatorii morali reuşesc în toate domeniile vieţii: sentimental (afectiv), cultu-ral-ştiinţific, profesional, economic, social, politic etc. Calea către mari succese trece prin calitatea de creator moral, nu prim modelul de speculant şmecher, cum mai vedeţi prin societatea zăpăcită în care trăim. După ce modelul de creator moral al dumneavoastră va deveni suficient de puternic, oamenii din jur

îl vor copia involuntar, până în cele mai mici detalii (vorbe, gesturi, păreri etc), mărind numărul creatorilor morali. Astfel, nu vă veţi mai simţi singur sau crinul alb printre buruieni. Veţi avea o comunitate de creatori morali cu care să discutaţi, sa creaţi, sa vă ajutaţi reciproc, să vă relaxaţi în mod civilizat.

C. Cultul creatorilor morali presupune cunoaşterea perfectă a propriei valori şi recunoaşterea ierarhiei adevăratelor valori umane. Ştiţi despre ce este vorba. Nu ne naştem egal înzestraţi psihic şi fizic, nu învăţăm în mod egal, nu muncim perfect egal, nu suntem ajutaţi de noroc în mod egal şi nu suntem loviţi de ghinioane în acelaşi mod. Din această cauză, comunitatea de creatori morali se organizează într-o piramidă a valorilor umane, în vârful căreia sunt creatorii morali geniali şi excepţionali. Acest fapt nu trebuie să ne trezească gânduri negative (invidie, regret, nemulţumire etc). Fiecare creator moral este perfect mulţumit atunci când şi-a găsit exact poziţia pe care o merită în piramida valorilor umane. Dacă ocupă un loc inferior, conştiinţa îl obligă să lupte pentru a se ridica la adevărata lui valoare. Daca ajunge din întâmplare mai sus decât valoarea sa, conştiinţa îl mustră şi-1 îndeamnă să-şi vadă lungul nasului. Desigur, în societatea actuală, prost întocmită, aşa ceva nu se întâmplă; toţi se zbat să se caţere cât mai sus, indiferent dacă merită sau nu.

Cultul falselor valori este specific societăţii de consum în care trăim. Cele mai diverse grupări ne propun cele mai ciudate modele de comportare şi valoare. Ignoranţii mistici ne oferă modelul tribal, de sălbatic păstor ori agricultor, trăind după reguli sclavagiste şi închinându-se la tot soiul de zei şi sfinţi sălbatici, inventaţi sau creaţi din muritori, fără nici un merit real. Grupările imorale ne oferă modele de perverşi sau libertini sexuali, de persoane care reuşesc în viaţă pe căi necinstite, de indivizi uşuratici, robiţi de alcool, droguri, muzică decadentă, curente la modă etc. Zilnic, vedem modele de politicieni ignoranţi, leneşi, necinstiţi, indiferenţi faţă de cetăţeni, corupţi etc. Situaţia de la noi din ţară este aproape identică cu situaţia din majoritatea naţiunilor Lumii. Cultul zeilor sălbatici, al averii şi al falselor valori este specific Societăţii Umane în care trăim. Din această cauză, Umanitatea trăieşte într-un stres şi o criză greu de suportat de oamenii creatori şi morali. Situaţia se va schimba

în timp, către pozitiv, cu contribuţia creatorilor morali ajutaţi de Divinitate sau printr-o intervenţie extraterestră.

Recunoaşterea ierarhiei adevăratelor valori umane ne obligă la câteva acţiuni de promovare a creatorilor morali, cum ar fi:

Ajutarea creatorilor morali mai merituoşi să promoveze în locurile pe care le merită. In particular, ajutarea copiilor superdotaţi dar defavorizaţi economic să se ridice din sărăcie şi să ajungă creatori morali.

Popularizarea insistentă a creatorilor morali geniali şi de excepţie, în rândul întregii populaţii, cu scop de a-i face cunoscuţi şi de a-i impune ca modele demne de urmat.

Combaterea frânelor puse în calea creatorilor morali de către forţele retrograde. De exemplu, combaterea calomniilor despre unii creatori morali, ajutarea creatorilor morali să depăşească loviturile date de către forţele retrograde etc.

D. Impunerea cultului creatorilor morali presupune, la un moment dat din evoluţie, unirea cât mai multor creatori morali în asociaţii cu acest profil şi efectuarea unor activităţi în grup: cercetare, studii, proiectare, muncă patriotică, activităţi cultural-educative etc. Deci, vă îndemn să formaţi o Frăţie a creatorilor morali, cu site pe Internet, cu reguli clare de activitate şi comportare. Ea vă va ajuta foarte mult să vă perfecţionaţi personalităţile şi să reuşiţi din plin în viaţă.

E. Popularizarea creatorilor morali prin mass media şi Internet este încă o componentă a impunerii cultului creatorilor morali. Vă sfătuiesc să folosiţi orice mijloc aflat la îndemână pentru a populariza creatorii morali români în rândul populaţiei noastre şi a străinilor, cam cum procedez şi eu în cărţile din seria Octogonul, capitolul Ai noştri sunt cei mai buni. In prezent, mass media ne oferă „vedete” uşurele rău de tot: politicieni de doi bani, gagicuţe inculte dar cât mai dezbrăcate, astrologi, mistici, palavragii, manelişti şi alte scursuri sociale. Foarte rar, vedeţi şi câte un creator serios pe ecranele televizoarelor ori prin ziare. Cei care lucraţi în mass media puteţi schimba situaţia în bine, puteţi promova cu insisteţă modele de creatori geniali sau de excepţie.

E. Combaterea activă, curajoasă şi permanentă a cultului zeilor, averii şi falselor valori umane contribuie din plin la

impunerea cultului creatorilor morali. Dacă vreţi să ajungeţi un creator moral, trebuie să luaţi atitudine fermă cel puţin în următoarele probleme:

Combaterea cultelor religioase, astrologiei, superstiţiilor, vrăjitor şi altor forme de magie, în numele Adevăratului Dumnezeu. În acest scop, trebuie să vă înarmaţi cu cunoştinţe ştiinţifice foarte sigure şi să cunoaşteţi bine slăbiciunile adversarilor. Eu v-am prezentat o parte din informaţiile de care aveţi nevoie în această luptă, în volumele de arta succesului, în cărţi din seria Octogonul şi prin emisiuni televizate. Cei care m-aţi văzut la televizor polemizând cu paraziţii şi alienaţii mistici aţi înţeles că nu putem face compromisuri în aceste probleme. Cine crede în Dumnezeu nu crede în religii, vrăji, magie, astrologie şi superstiţii. Credinţa deplină în Dumnezeul creatorilor morali vă va furniza curaj şi energie pentru a înfrunta cei mai abili sau mai violenţi mistici.

Aşa cum vom vedea în capitolul următor, în prezent, naţiunea română este supusă unei agresiuni mistice fără precedent, agresiune susţinută şi de trădarea liderilor politici, şi de trădarea majorităţii intelectualilor, şi de slaba pregătire cultural-ştiinţifică a populaţiei. Dumneavoastră, cele mai luminate minţi de creatori morali, trebuie să combateţi activ această agresiune, începând din familie, grupul de studii sau de muncă, vecini, relaţii, persoane întâlnite întâmplător. Nu puteţi avea o atitudine pasiva în faţa acestei agresiuni antidivinc. Trebuie să vă apăraţi credinţa în Adevăratul Dumnezeu faţă de orice persoană şi orice situaţie. In următorul capitol, vom discuta pe larg măsurile concrete pe care trebuie să le luaţi.

Combaterea cultului averii nu înseamnă susţinerea cultului sărăciei, cult susţinut de unii sectanţi mistici. Suntem conştienţi că averea e necesară şi că are un rol pozitiv în viaţa noastră, atât timp cât a fost dobândită pe căi licite şi este dominată de voinţa noastră (este un mijloc, nu un scop în sine). După cum aţi observat, cultul averii, promovat cu abilitate de oculţi şi acceptat inconştient de mulţi oameni, presupune închinarea necondiţionată în faţa celor bogaţi, ca şi cum ar fi zei, admiraţia fără discernământ a averii şi a posesorilor acesteia, trecerea cu vederea a abaterilor morale şi a infracţiunilor

săvârşite de cei bogaţi, transformarea bogaţilor în vedete de cult, chiar dacă sunt nişte idioţi, ignoranţi, imorali sau infractori.

Dumneavoastră, creatorii morali, trebuie să judecaţi oamenii după nivelul de cultură ştiinţifică, creativitate şi moralitate. Un creator moral poate fi bogat sau cu o stare economică medie, însă rareori sărac. De ce nu poate fi sărac? Deoarece creatorii morali sunt instruiţi să câştige bine din creaţiile lor şi să se îmbogăţească. Cărţile de arta succesului scrise de mine sunt ghiduri de îmbogăţire, fapt pentru care vă recomand să le studiaţi şi să aplicaţi regulile din ele. Un creator moral poate fi sărac numai temporar şi pentru o scurtă perioadă de timp, datorită unor cazuri fortuite cum ar fi pierderea bogăţiei prin calamităţi naturale, prin incendii, prin falimentarea unor bănci ori a unor parteneri, prin jefuirea de către hoţi etc. În toate cazurile, creatorul moral ajuns sărac îşi reia activitatea creatoare de la zero şi se ridică din nou la un nivel de prosperitate acceptabil.

Societatea prost întocmită în care trăim (societatea de consum, capitalismul) are tendinţa de a ţine creatori morali excepţionali şi geniali în sărăcie, prin refuzul aplicării invenţiilor acestora. Noi, creatorii morali care am reuşit să scăpăm de jugul sărăciei, trebuie să sărim în ajutorul creatorilor morali ajunşi în impas, să le popularizăm şi să le promovăm invenţiile, să-i încurajăm măcar cu vorbe şi sfaturi bune. O marc parte din inventatorii români medaliaţi cu aur la diverse saloane de inventica se află în această situaţie grea, în România de tranziţie. Noi, creatorii morali, trebuie să sărim imediat în ajutorul lor. După ce^şi vor fructifica invenţiile, inventatorii vor deveni bogaţi şi ni se vor alătura. Combaterea cultului falselor valori umane este o importantă direcţie de luptă a creatorilor morali. Ea se bazează pe credinţa că adevărata elită a unei naţiuni este formată din creatorii morali. Falsa elită, produsă prin propagandă, modă, adunarea în găşti de falşi elitişti şi înşelarea populaţiei este în vogă în România. Din cine este formată ea? Din pseudo-intelectuali jalnici, lipsiţi de talente reale şi de o cultură solidă, fără o creaţie serioasă la activ şi deseori minaţi de misticism. Această categorie de „vedete” s-a adunat în găşti, în atmosfera confuză de după evenimentele din decembrie 1989, a păcălit populaţia cu minciuni şi dezinformări, a acaparat o parte a mass mediei şi-şi face reclamă pentru toate

„operele” lor jalnice. A doua categorie de persoane din grupul falselor valori c formată din dame de moralitate mai mult decât îndoielnică, prezentate ca „vipiste”, artiste sau pur şi simplu starlete porno. N-au cultură, n-au talente, n-au activitate creatoare şi-şi afişează făţiş imoralitatea, prin mass media. Astea sunt modele de urmat de tânăra generaţie? Cultul fotbalistului şi al fotbalului este exagerat, în dauna celorlalte sporturi la fel de importante în viaţa naţiunii noastre. Şmecherii au lacul o industrie de făcut bani din fotbal şi umplu mass media cu informaţii care sa le susţină acest cult aducător de bani. Nu e ziar în care să nu întâlneşti câteva pagini cu inepţiile lor, nu e jurnal de ştiri televizate în care să nu-ţi bage pe gât câteva zeci de minute de pălăvrăgeli în jurul unei activităţi necreatoare, dar aducătoare de bani grei (fotbalul). Deşi politicienii sunt simpli slujbaşi ai naţiunii române, jurnalişti semidocţi i-au transformat în vedete de mass media. Toată ziua, bună ziua, îi întâlneşti în ziare şi televiziuni, cu cele mai mari inepţii şi cu cele mai „bengoasc fiţe”. In loc să-şi vadă de treburile pentru care sunt plătiţi, pălăvrăgesc vrute şi nevrutc, chiar şi despre treburi de care nu au habar. Cultul maneliştilor şi altor gurişti urlători de pscu-do-muzică e de-a dreptul agresiv şi dezgustător. Cultul „vedetei” de televiziune proastă, incultă şi vulgară târăşte telespectatorii în mocirla bârfei şi a nimicurilor fără sens. Cultul bogătaşilor imbecili sau infractori notorii întregeşte această galerie de monştri ai falselor valori din România. Nici în alte ţări situaţia nu este mult mai bună.

Cum puteţi combate cultul falselor valori umane? In primul rând. prin refuzul acceptării şi „consumării” lor. In al doilea rând, prin dezvăluirea crudă, fără jenă, a goliciunii acestora, faţă de orice persoană păcălită de manipulare. Satirizarea şi ironizarea falselor valori umane din societatea noastră, cam în stilul practicat de echipa MONDENII, este o armă de anihilare a acestor paraziţi cu ifose. In fine, dacă situaţia vă pune faţă în faţă cu vreo falsă valoare din ţara noastră, nu ezitaţi să-i spuneţi exact cine este şi ce merită!

În concluzie la acest capitol, cultul creatorilor morali înseamnă luptă curajoasă şi activă pentru promovarea adevăratelor valori umane, concomitent cu eliminarea falselor valori din societatea noastră. Aştept ca primii mei susţinători, octogonarii, să pună în dezbatere pe sitc-ul lor cultul creatorilor

morali şi combaterea falselor valori umane. O astfel de dezbatere pe http:/octogonul. myforum.ro, este strict necesară. Ea va produce rezultate benefice pentru toţi vizitatorii site-ului.

Combateţi agresiunea mistică!

Nu-mi pot explica de fel agresiunea mistică declanşată împotriva românilor, după evenimentele din decembrie 1989. Ea nu se aseamănă cu nimic din ce se întâmplă în celelalte state foste socialiste, ca să nu mai spun de cele capitaliste, în civilizaţia occidentală, religia s-a retras cuminte la colţul ruşinii, unde-i este locul de drept, astfel că multe catedrale au fost vândute, din lipsă de practicanţi religioşi. In aceste catedrale s-au amenajat sedii de diverse firme, ba chiar şi bordeluri, să confirme, cel puţin parţial, prostituţia „sacră", în Grecia, fost focar de răspândire a religiei creştine ortodoxe, nu se mai construiesc biserici de ani de zile iar mănăstirile au rămas de paragină, cu câte un călugăr uitat de moarte prin ele. La noi, însă, popi cu ochii injectaţi de ură la adresa civilizaţiei raţionale şi cu suflete lacome de bani construiesc în draci tot soiul de şandramale luxoase, la care să se închine prostimea. Şi unii proşti chiar se închină.

Valul de agresiune mistică prăvălit asupra românilor, după 1989, cuprinde cele mai neobişnuite forme, din care exemplific doar câteva: a. Religia creştină tradiţională, cuminte şi blânduţă în socialism, a devenit extrem de agresivă, impunându-se cu forţa ignoranţilor în toate sferele vieţii naţionale. Boaitele popeşti au reuşit să-şi impună pretenţiile în însăşi Constituţia ţării. Religia s-a insinuat ca o otravă în toate instituţiile statului, începând de la Preşedenţie, Parlament, Justiţie, Armată, Servicii secrete şi până la penitenciare, şcoli, azilc, orfelinate şi spitale. Popii vor să-şi impună miturile şi ritualurile lor sălbatice, vădit antidivine, în toate creierele de români. Biserica, adevărata Satană a acestui secol, s-a ridicat cu trufie împotriva Divinităţii şi a civilizaţiei raţionale inspirate divin. Boaitele vor să ne sălbăticească complet, să ne aducă în postura de deliranţi mistici. Şi asta se întâmplă în secolul în care oamenii zboară prin cosmos, în secolul în care românii speră să scape pentru totdeauna de jugurile robiilor purtate timp îndelungat. Ce fel de civilizaţie prosperă se poate construi cu modelele oferite de religia creştină? Nimic! Această religie tribală trebuia scoasa de mult timp din viaţa cetăţenilor planetei, b. Culte şi secte

creştine dintre cele mai bizare şi-au găsit adepţi în rândul românilor derutaţi de schimbarea de sistem politico-cconomic şi proliferează, răspândind cea mai neagră sălbăticie. Baptişti, penticostali, adventişti, martorii lui Iehova, mormoni. se zbat să întunece cât mai multe minţi. Preceptele lor sunt de-a dreptul diabolice. De exemplu, un tânăr din judeţul Vaslui mi-a relatat ca părinţii săi atraşi la secta Martorii lui Iehova şi-au târât cei patru băieţi la tot soiul de şedinţe de tâmpire. Cum băieţii nu se lăsau murdăriţi pe creiere, le-au interzis să-mi citească lucrările, pe motiv ca eu i-aş instiga împotriva religiei. Cât pe ce să le ardă cărţile mele. Noroc de faptul că cel mai mare dintre băieţi avea o personalitate puternică, cu care şi-a influenţat şi fraţii, scăpându-i de alienarea religioasă. Cel mai mic dintre băieţi, de numai 12 ani, citeşte Cartea adolescentului şi nu vrea să audă de întruniri religioase. Pentru astfel de adolescenţi şi tineri, am scris cartea Vom trăi omeneşte! Sper s-o studieze cât mai mulţi tineri, să scape de jugul prostiei mistice şi să pornească pe drumul învingătorilor.

C. După 1989, în România au pătruns culte religioase total străine de creştinismul tradiţional: Ba'hai, religia scientologică. Mişcarea Graalului etc. Propagandiştii religioşi ai acestora au profitat de ignoranţa şi necazurile românilor, pen tru a-i atrage la tot soiul de credinţe aberante.

D. Mai multe practici mistice asiatice au lost răspân dite printre români, prin scris şi agenţi anume pregătiţi: yoga, meditaţia transcedentală, feng shui, radiestezie combinată cu religie creştină, yoga combinată cu astrologie etc. Persoanele atrase la astfel de mişcări mistice ajung, în mare majoritate, alienaţi psihic. Ei cred în tot soiul de spirite (inexistente în realitatea pământană), practică ritualuri alienatorii, cred că evoluează spiritual prin însuşirea unor fabulaţii despre călătorii astrale cu „sufletul”, îşi însuşesc concepţii aberante despic modul de organizare şi funcţionare a Universului. Edi tori lacomi de bani, dar lipsiţi de conştiinţă, publică tone de literatură alienatoare specifică acestor curente, mărind şi mai mult confuzia. Jurnalişti în goană după senzaţional, lipsiţi de simţ civic şi de respect pentru informarea corectă a publicu lui, organizează emisiuni cu aşa zişi iniţiaţi din aceste cate gorii. Poate aţi văzut şi dumneavoastră la televizor o baborniţă care susţinea că un înger oltean o iniţiază în tainele lumii nevăzute

sau altă baborniţă, cu site pe Internet, care afirma că face călătorii astrale, în lumi superioare. Asta ca să nu mai amintesc de miile de alienaţi de către Gregorian Bivolaru (yoga plus astrologie), Claudian Dimitriu (radi estezie plus religie) şi alţi „guri” la fel de păcătoşi şi iresponsabili. Faptul că şi unii intelectuali sunt atraşi la astfel de practici alienatorii ne demonstrează că ei posedă doar diplome, dar nu şi un nivel de cultură generală pe măsura pretenţiilor de intelectual.

E. Astrologia practicată foarte rar în socialism, ca divertisment în anumite cercuri incultc. a explodat ca o bombă. Editorii de ziare, reviste şi cărţi s-au întrecut în bom bardarea cetăţenilor români cu tot soiul de zodiacuri: babilo nian, chinezesc, egiptean (care nici nu exista în realitate, ci a fost inventat), ba încă şi mayaş (mayaşii nu cunoşteau zodia cul). Tot soiul de iresponsabili şi-au extras programe zodia cale de pe Internet şi le prezintă prin televiziuni sau prin presa scrisă. Cine a creat aceste programe? Alienatorii Omenirii.

Cele mai multe sunt create de Institutul de astrologie din Moscova, condus de Pavel Globa, un cunoscut agent mani pulator din solda KGB (actual, FSB). Proştii înghit însă ast fel de „preziceri”, se autosugestionează negativ şi-şi scad potentele creatoare.

F. Cea mai sălbatică formă de magie, vrăjitoria, a fost reactualizată, ba încă şi recunoscută ca profesie, de către par lamentării noştri idioţi. E incredibil că oameni din secolul 21 e.n., care privesc la televizor, folosesc Intcmctul şi telefonul, au acces la cele mai bune cărţi de ştiinţă, mai cred, la fel ca sălbaticii din urmă cu 2000 de ani, în vrăji, descântece, blesteme şi alte prostii similare. Şi mai incredibil e faptul că unele persoane cu ceva studii, chiar superioare, apelează la vrăjitoare analfabete ori semianalfabete, pentru a rezolva probleme de competenţa psihologilor, psihiatrilor, medicilor, economiştilor sau chiar a lor. Ziarele şi revistele gem de reclamele vrăjitoarelor, în majoritatea ţigănci analfabete şi a unor călugăriţe la fel de „culte”. Faptul că vrăjitoria şi religia merg mână în mână pentru confuzionarea populaţiei demonstrează că amândouă formele de magie sunt la fel de sălbatice. Pretenţia bisericii de a servi pe Dumnezeu este contrazisă flagrant de aceste călugăriţe care promit exact ce promit şi vrăjitoarele. De fapt, religiile îşi au rădăcinile primare în vrăjitoria din comuna primitivă.

Cu titlu de exemplu, vă reproduc câteva reclame ale vrăjitoarelor, din ziarul Libertatea şi din Revista mea. Sper să vă distraţi copios.

Atenţie, stimaţi cititori! Ultima dumneavoastră speranţă trece prin puterea mâinilor tămăduitoarciAurelia Ardeleanca, cea mai puternică desfăcătoare a cununiilor legate st a bolilor fără leac din România. Puterile şale sunt inegalabile iar faima şi mediatizarea sa în presa scrisa şi pe toate posturile de televiziune a depăşit de mult graniţele României. Lidera vrăjitoarelor din România vine în ajutorul dumneavoastră cu harul divin şi priceperea ei. Dezleagă orice tip de farmece şi blesteme, cununii legate, scoate argintul viu. aduce persoana iubită înapoi, lecuieşte beţia, impotenta şi epilepsia, face descântece pentru spor în casă şi afaceri. lecuieşte bolile ce nu pot fi vindecate pe cale medicală ctc.

Comentariu: Reclama este însoţită de fotografia unei ţigănci spălate mai demult, în faţa unor lumânări şi-a unor icoane cu Maica Domnului şi Isus Christos. Aţi înţele cui dă Dumnezeu harul divin? Aţi înţeles de ce atâţia oameni mor de cancer şi alte boli netratabile'? Pentru că n-au apelat la vrăjitoare. Dacă ar fi să te iei după reclamă, baragladina aia face minuni mai mari decât Dumnezeu. Câtă neruşinare în reclamălCulmea e că reclama e însoţită de două mesaje de mulţumire, din partea Marianei, doctor stomatolog, pe care a împreunat-o cu persoana iubită şi a Anei Măria, profesoară de matematică, pe care a vindecat-o pe patul de moarte. Desigur, reclama e mincinoasă de la un capăt la altul.

Valentina Codreanca declară că lucrează împreună cu preoţii şi pnxiuce următoarele miracole: reîntorc dragostea pier dută, împreunez familiile dezbinate, aduc prosperitate, dezleg cununii, blesteme şi farmece grele, vindec bolile fără leac hi doctori, alcoolismul, impotenţa, psoriazis, stres, depresii, re aduc fertilitatea şi virilitatea, scot argintul viu şi fac reţete spe ciale pentru bolile grele de ficat, stomac, piele, nervi.

Comentariu: Vrăjitoarea c prezentată cu doi preoţi iar preotul Vichentie spune: Recomand cu căldură oamenilor cu probleme să apeleze cu cea mai mare încredere la ajutorul acestei tămăduitoare! Hai sictir, sălbaticilor! Ca să vezi de ce mor atât de mulţi oameni, în ciuda eforturilor medicilor de a-i

salva! Pentru că nu apelează la vrăjitori şi preoţi. Marc neruşinare pe aceşti sălbatici! Mare lipsa de conştiinţă la jurnaliştii şi editorii care publică astfel de reclame!

Atenţie, stimaţi credincioşi! Maica sfântă Aglaia, deţinătoarea harului sfânt, cea mai puternică din ţară şi de peste hotare, vă aduce spor în casă şi în viaţă, bunăstare linişte, sănătate şi fericire. Ea dezleagă orice tip de farmece, dezleagă cununii, vindecă impotenţa, epilepsia şi beţia, reîntoarce dragostea pierdută, împreunează familii dezbinate, vindecă stresul şi ameţelile, scoate argintul viu.

Comentariu: Reclama e însoţită de fotografia unei coţofene de călugăriţă cu icoana Maicii cu Pruncul în braţe. Laudele şi promisiunile ei nu se deosebesc deloc de ale vrăjitoarelor ţigănci. E clar că religia şi vrăjitoria sunt aceeaşi păcăleală, în forme diferite?

Ce spuneţi, dragi cititori, de astfel de păcăleli vrăjitoreşti? Vi se par excepţii? In fiecare/. iar şi revistă de fleacuri veţi întâlni câteva zeci de reclame similare. Prosperitatea vrăjitoarelor demonstrează clar că sug bani buni de la ignoranţi chiar din clasa avută sau cu studii superioare. Mă văd obligat să repet din nou că diploma de studii superioare nu exclude ignoranţa crasa. E trist că în România noastră se întâmplă aşa ceva. E trist că vrăjitoria e permisă legal, că unii editori îi fac reclamă (pe bani grei, desigur), că multe persoane se lasă înşelate de promisiuni, cheltuindu-şi banii şi riscându-şi sănătatea. Sugestiile negative făcute de vrăjitoare pot îmbolnăvi şi ucide persoanele ignorante şi naive. Din această cauză, în volumul Către culmile succeselor (Formula fericirii), am inserat subcapitolul Ce se ascunde în spatele magiei?

G. În fine, din arsenalul mistic folosit împotriva românilor nu puteau lipsi pseudo-şUinţelc. In acest caz, avem de a face cu o mare ticăloşie: manipulatorii exploatează încrederea oamenilor în ştiinţe, pentru a le inocula informaţii false, total neştiinţifice, cu un pronunţat caracter mistic. Eu m-am opus cât am putut acestei forme de agresiune, în această serie, v-am dezvăluit escrocheriile transmise prin cărţi pretins de psihologie, de tipul Copiii indigo, Copiii de cristal etc. În foarte multe cărţi de arta succesului venite dinspre SUA sunt introduse masive manipulări mistice. Aceasta m-a şi determinat să scriu atât de

multe cărţi de arta succesului bazate pe cunoştinţe exacte, de psihologie şi economie. Voi continua să combat cu aceeaşi fermitate încercarea de a discredita ştiinţele, prin combinarea cu misticisme. Sper că şi dumneavoastră veţi proceda la fel, din poziţia de creatori morali.

Ce efecte a produs agresiunea mistică asupra românilor?

Agresiunea mistică a produs alienări asupra unui procent ridicat de cetăţeni români, însă n-a afectat fondul psihic sănătos al întregii naţiuni române. Deci, nu suntem într-o situaţie disperată, ci numai în una proastă, din care trebuie sa ieşim prin luptă. Desigur, un mic procent din naţiunea română e condamnat să rămână toată viaţa în lanţurile magiei sălbatice. Nu e vina noastră că sunt ignoranţi şi nu vor sa înveţe. Ei formează procentul obişnuit de rctardaţi mental şi alte rebuturi din fiecare naţiune. În continuare, vă propun sa analizăm în treacăt cele mai importante efectea concrete produse de agresiunea mistică din ultimii 18 ani.

1. Agresiucna mistică a produs mari pagube economice naţiunii române. Cele mai importante pagube, de miliarde de euro. au rezultat din următoarele escrocherii mistico-rcligioase: a. Subvenţionarea de către stat a unor construcţii şi acţiuni religioase. Constituţia României reglementează relaţiile dintre stat şi cultele religioase în art. 29, alin. 5: Cultele religioase sunt autonome faţă de stat şi se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenţei religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azilc şi în orfelinate. Parlamentarii ignoranţi au introdus o contradicţie în acest capitol. Dacă au statuat autonomia cultelor religioase faţă de stat, nu aveau voie să oblige statul să le sprijine. Cultele religioase trebuiau să se organizeze potrivit statutelor proprii, aşa cum se prevede în aliniatul 3 al aceluiaşi articol. Expresia cultele religioase se bucură de sprijinul statului a fost interpretată în defavoarea naţiunii române, de către guvernanţi mistici sau interesaţi politic. Aceştia au deturnat fonduri mari de bani către patriarhie, mitropolii, episcopii, biserici şi mănăstiri. Vă amintiţi de sumele enorme deturnate de Simona Marinescu, din bugetul asigurărilor de stat, către instituţiile religioase din judeţul Buzău, cu scop de a fi sprijinită în campania electorală? Acelea n-au fost singurele fonduri smulse de la gura săracilor, pentru îndestularea paraziţilor religioşi. Ministrul Valeriu Tabără a virat bani din

bugetul agriculturii către un schit din Apuseni. Toate guvernele (Ciorbea, Năstase, Văcăroiu) au virat, prin ordonanţe de urgenţă, zeci de miliarde de lei către biserici şi mănăstiri. Prim-ministrul Călin Popescu-Tăriceanu a virat sume enorme, din bugetul de stat, pentru construirea catedralei „mântuirii neamului” şi a catedralei din Focşani. Cum justifică guvernanţii transferul acestor fonduri băneşti către instituţii religioase? In nici un fel. Nu se obosesc s-o facă şi nimeni nu-i trage la răspundere. Eu muncesc pe brânci să plătesc taxe şi impozite la bugetul tic stat iar guvernanţii îmi fură munca şi-o dau paraziţilor mistici. Înţeleg ca din banii viraţi de mine la buget să fie sprijiniţi copii săraci, pensionari modeşti, elevii şi studenţii, instituţiile medicale şi alte organizaţii de interes public. În nici un caz, nu accept ca banii munciţi de mine să îmbuibe paraziţii mistici (dăunători).

B. Plătirea propagandiştilor mistici de către stat, cum nu se mai întâmplă în nici o ţara civilizată, a păgubit şi păgubeşte naţiunea română de sume imense, în fiecare an. Iarăşi aceeaşi întrebare: De ce plăteşte statul boaitele religioase, când acestea sunt prestatoare de servicii plătite direct de populaţie? De ce-mi fură mie guvernanţii banii, ca să-i dea unor dăunători religioşi foarte periculoşi pentru sănătatea mentală şi viitorul prosper al naţiunii noastre? Plătim duşmanii progresului naţional, pentru că aşa vor guvernanţii idioţi sau interesaţi de folosirea paraziţilor religioşi la manipularea politică a populaţiei. E ciudat cât de bine s-au înţeles toţi paraziţii religioşi (preoţi, rabini, muftii, predicatori etc), atunci când a fost vorba să stoarcă salarii de la stat (din buzunarul naţiunii, în concret). Toţi plătim aceşti paraziţi mistici, chiar dacă nu le acceptăm dogmele şi practicile religioase. Nu e corect. Germanii au găsit cea mai corectă metodă de a rezolva această problemă: fiecare angajat sau patron declară pentru ce cult religios plăteşte impozitul. Desigur, majoritatea se declară atei, pentru a scăpa de dijmă. Acelaşi sistem trebuie să fie adoptat şi la noi. Abia atunci s-ar vedea câţi adepţi au cultele religioase cu adevătat.

C. Împroprietărirea cultelor religioase cu terenuri, păduri, iazuri, clădiri şi alte bunuri, sub motivul restituirii bunurilor confiscate de comunişti. a păgubit enorm naţiunea română. Secularizarea averilor religioase este o măsură normală într-o societate modernă. Ea este şi în deplin acord cu dogmele

religioase care prescriu slujitorilor religioşi să ducă un trai modest, chiar sărac. Măria Sa Alexandru loan Cuza n-a fost comunist, nici ateu, însă a făcut un pas mare către punerea la punct a paraziţilor mistici, prin secularizarea averilor mănăstireşti şi încetarea plăţii tributului către muntele Athos.

Din interese politice, guvernul Năstase a cedat mitropoliei Sucevei circa 1.500 de hectare de pădure. Şi alte biserici sau mănăstiri au primit păduri, terenuri şi iazuri. Ce au făcut paraziţii religioşi cu ele? Au tăiat păduri cu nemilă şi şi-au ridicat lăcaşe ca nişte hoteluri. Nişte trântori de ambele sexe, pretinşi călugări, se lăfăie în lux şi deşirau prin aceste mănăstiri. Aşa cum aţi aflat din presă, unii mai fac copii, alţii practică aberaţii sexuale sau trândăvesc pe spinarea noastră. Numărul călugărilor din Grecia a scăzut drastic, mai ales după aderarea la Uniunea Europeană. Ai noştri de ce cresc? Ce foloase aduc naţiunii noastre călugării şi călugăriţele întreţinute din banii populaţiei? Nici un folos. Rugăciunile lor au aceleaşi efecte ca şi o frecţie la un picior de lemn. Zeii sălbatici la care se închină nici nu există, darămite să mai producă şi efecte benefice.

D. Scutirea cultelor religioase de impozitele şi taxele pe care noi, ceilalţi români, le plătim, pentru activităţile eco nomice desfăşurate, produce mari pagube naţiunii române.

De ce sunt scutite cultele de taxe şi impozite, dacă au acti vităţi economice? Pentru că aşa au decis guvernanţii abuzivi şi idioţi. Să nu te răzvrăteşti împotriva acestor nedreptăţi strigătoare la Cer? In care ţară din lume mai sunt scutite cul tele religioase de impozite pe activităţile economice? Insti tuţiile economice ale Vaticanului sunt impozitate la fel ca ori care alte organizaţii economice. Cultele de la noi de ce nu plătesc pentru activitatea hotelieră, de producere şi comer cializare artizanat, icoane, talismanc, calendare, cărţi de rugăciuni etc? Să nu pui mâna pe par şi să otânjeşti fără milă aceşti paraziţi mistici?

E. Donaţiile, taxele şi alte dări percepute de culte de la populaţie, toate scutite de impozit, sărăcesc naivii cetăţeni care confundă unealta diavolului (biserica) cu slujitorii lui Dumnezeu. Dacă dările respective ar fi absolut benevole şi necondiţionate, am putea spune că platnicii plătesc birul pe ignoranţă. Multe taxe sunt însă stabilite arbitrar şi smulse de la populaţie cu ameninţări de soiul: Nu-ţi botez copilul până ce nu plăteşti taxa la biserică! Nu-ţi îngrop mortul fără doua milioane de Ici! Taxa

de cununie este de atâtea milioane de lei (la unele biserici din Bucureşti, această taxă a depăşit şi 10 milioane de lei).

Paraziţii religioşi din diverse culte şi-au organizat o adevărată reţea de atras şi păcălit proprietari de casc fără moştenitori. Donaţiile de imobile către biserică, contra unor servicii de întreţinere prestate de călugăriţe, sunt ceva obişnuit. De ce mama dracului strânge biserica averi pe Pământ? Nu le-a spus zeul lor, Joshua (Isus Hristos), să adune averi în Cer? Fără îndoială, biserica nu reprezintă o instituţie caritabilă, slujitoare a Domnului şi a oamenilor, ci o societate economică rentabilă. Agresiunea boaitelor religioase, din ultimii 18 ani, nu înseamnă fervoare religioasă, ci dorinţă bestială de a smulge cât mai mulţi bani de la populaţie.

2. Agresiunea mistică a întărit curentul retrograd şi corupt din tară.

Regresul produs în naţiunea română de agresiunea mistică c enorm. Voi analiza numai câteva aspecte ale lui.

A. Monstruoasa coaliţie dintre biserică şi politică a făcut ravagii în creierelc şi sufletele populaţiei. Propagandiştii mistici de toate orientările au devenit agenţi electorali, punând chezăşie numele Domnului pentru tot soiul de otrepe politice, ca persoane sau ca partide. Biserica reformată nici n-a ascuns această activitate politică făcută deschis, în lăcaşuri de cult, în favoarea UDMR sau a unor candidaţi maghiari. Până şi fostul patriarh Teoctist s-a amestecat în politică, în turul doi de scrutin, la alegerile prezidenţiale din anul 2000. Deşi Corneliu Vădim Tudor se arăta un creştin fervent, bătrânul patriarh a înclinat balanţa în favoarea liberului cugetător loan Iliescu, recomandând populaţiei să voteze pe cel ce aduce liniştea şi pacea (Vădim promisese adevărate revoluţii).

Ce au făcut politicenii aleşi prin manipularea politi-co-religioasă a mulţimilor? Şi-au decorat birourile cu icoane şi cruci, însă au furat ca-n codru şi au distrus ca vandalii, astfel că din înfloritoarca economie românească moştenită de la socialism s-a ales praful. România a devenit o semicolonie pe fondul unor miorlăieli religioase. Majoritatea cetăţenilor români împroprietăriţi de socialism au fost proletarizaţi, în timp ce popii bălmăjeau osanale zeilor inventaţi de sălbaticii semiţi şi se bucurau că le-a venit rândul la marele jaf. Praful şi pulberea să se aleagă de biserică şi de paraziţii mistici!

B. Biserica şi-a impus interesele prin cei mai ignoranţi şi mai retrograzi politicieni. Astfcl. cu sprijinul unor retardaţi mental din PNŢCD, a introdus religia sălbatică în şcoli, intoxicând copiii cu mituri retrograde şi antidivine. A introdus religia chiar şi într-o instituţie care prin obiectul său de activitate contravine flagrant dogmelor creştine – armata. Ce naiba să înveţe un oştean modern din religie? Să se bată cu praştia, ca miticul David sau cu falca de măgar, ca Samson? Să delireze mistic în plină civilizaţie occidentală? In mod normal, ofiţerii ar trebui să urmeze facultăţi civile care să le lumineze minţile, încât să nu fie mai prejos decât civilii, pe plan cultural-ştiinţific. În loc de aceasta, biserica vrea să producă noi generaţii de Moş Teacă, inculţi, brutali şi mistici. Halal armată!

Cetăţenii aşteaptă ca parlamentarii să le facă legi bune, care să le apere interesele în faţa hoţilor de tranziţie.

Cetăţenii îi şi plătesc regeşte pe parlamentari pentru aceasta. Ce fac însă unii dintre ei, într-un parlament pretins modern? Organizează grupuri de rugăciune şi pavoazează birourile cu icoane, ca-n Evul Mediu. Rugăciunile creştine nu i-au împiedicat însă să voteze dezincriminarea homosexualităţii, la indicaţiile unor poponari din conducerea UE. Prin aceasta, au demonstrat că n-au pic de credinţă în Dumnezeu, nici principii morale ferme, ci sunt nişte târâtoare în faţa unor lideri europeni. Ca ironia să fie şi mai crudă, legiferarea homosexualităţii s-a făcut în parlament creştin şi democrat (PNŢCD), în urma unui simplu telefon dat de creştin-democratul Vasile Lupu, din Strassbourg. De ce n-a scos biserica milioane de credincioşi în stradă, pentru a se opune acestei legi imorale? A tăcut mâlc, pentru a primi alte ciolane. În schimb, face mare gât împotriva legiferării unei practici naturale – prostituţia. Cu alte cuvinte, boaitele şi-au asigurat poponarii din propria castă şi se tem de concurenţa ucenicelor sfintei Magdalena.

C. In interiorul bisericii creştin-ortodoxe din România (majoritară în stat), corupţia este la ea acasă. Parohiile şi pro movările se dau pe şpăgi în valută, căci leul nostru nu e sigur.

Comploturile şi sforăriile sunt la fel ca în timpul lui Machiaveli. Nu vorbesc nimic despre popii de diferite ranguri care au cântat la Securitate şi acum îşi prezintă scuze jalnice.

Avântul în construcţia de biserici, chiar şi în locuri total nepotrivite

(staţiuni turistice, parcuri etc), nu este determinat de fervoare religioasă, ci de interesul de a-şi face temple în care ignoranţii să verse argintii atât de dragi paraziţilor mistici.

D. Paraziţii religioşi au acţionat perseverent pentru intoxicarea mistică, alienarea şi înşelarea populaţiei cu pretinse miracole. Din păcate, un număr mare de români ignoranţi sau naivi au fost prinşi în mreaja de minciuni a religiei, ajungând să delireze mistic ori chiar să săvârşească crime în numele religiei (vezi preotul Daniel Corogeanu din Tanacu – Vaslui). Grav e faptul că înalte personalităţi politice au dat gir acestor înşelătorii de masă. De exemplu, la data de 18.05.2008, însuşi preşedintele ţării, Traian Băsescu, a vizitat biserica garnizoanei Mangalia, spre a se reculege în faţa raclei cu „brâul Maicii Domnului", artefact în jurul căruia s-au adunat, până în prezent, câteva sute de mii de români. În realitate, respectivul fragment de brâu este un fals grosolan, pe care misticii greci îl plimbă printre ignoranţii români. Alte escrocheri de acest fel, susţinute de mass media şi de prezenţa unor importanţi lideri politici, vă sunt cunoscute din presă: icoana care plângea în comuna Letca Nouă, judeţul Teleorman, moaştele sfintei Paraschiva din Iaşi, moaştele sfântului Dimitrie Basarabov, cu care misticii provoacă isterii anuale în Bucureşti etc.

De ce am afirmat că. brâul Maicii Domnului" este un fals grosolan, de care Preşedintele nu trebuia nici măcar să se apropie, pentru a nu încuraja înşelăciunile mistice? Iată argumentele:

Dumnezeu nu are mamă, deoarece este o Hiper-conştiinţă eternă, necreată şi indistructibilă. Identificarea lui Joshua (Isus Hristos) cu Dumnezeu este o blasfemie fără seamăn. Aşa cum am demonstrat într-o carte anterioară din această serie, nici un istoric nu confirmă existenţa şi faptele lui Joshua. Dacă totuşi a existat, a fost un mistic obscur, din care s-a creat, prin falsuri succesive, făcute de episcopii sălbatici, un pretins fiu al lui Dumnezeu (al Duhului Sfânt, ca să respectăm textul evangheliei). În urma unor dezbateri aprinse, purtate două secole şi ceva, episcopii creştini primitivi au decretat, prin secolul patru al erei noastre, că Joshua a fost fiul lui Dumnezeu, fapt pentru care mama sa Miriam ar fi fost Fecioara, respectiv.

Maica Domnului. Această decizie de a atribui caracter divin unor muritori care nu s-au remarcat prin nimic, aşa cum se remarcă adevăraţii soli divini, e contrazisă chiar de textele biblice. Astfel, în Cartea lui Enoh, se precizează că Duhul a interzis făpturilor divine să facă prunci cu pământencele. Un număr de două sute de îngeri, conduşi de prinţul Scmiaza, i-au încălcat porunca. Ei au coborât pe Pământ (muntele Hermod), şi-au luat femei pământence şi au produs metişi cu comportamente negative. Enoh s-a plâns Duhului de aceşti copii iar Duhul a hotărât o pedeapsă foarte severă. A chemat la el îngerii Mihael, Gabricl, Uriel, Raphael şi Israel, poruncindu-le să ucidă toţi metişii, în faţa părinţilor şi să-1 arunce pe Scmiaza în măruntaiele Pământului, pentru şaptezeci de vârste. Pedeapsa hotărâtă de Duhul Sfânt a fost executată. Aici îi prindem pe misticii creştini cu şoalda. Conform articolului 18, aliniatul 2 din evanghelia după Matei, Miriam, o evreică sălbatică din satul Nazaret, a fost fecundată de Duhul Sfânt înainte de a se căsători cu tâmplarul Iosif. Vă puteţi imagina Duhul Sfânt, prin excelenţă spiritual, producând un spermatozoid material, pentru fecundare? îl vedeţi pe divinul Duh cotrobăind printre fustele unei evreice sălbatice, pentru a-i introduce spermatozoidul în uter? în fine, puteţi crede că Duhul şi-a încălcat propriul ordin, concepând un prunc cu o pământeancă? Nu, amicii mei cititori! Afirmaţiile despre fecundarea Măriei de Duhul Sfânt sunt blasfemii, sunt injurii la adresa Divinităţii. Dumnezeu nu se combină niciodată cu muritorii. Deci, maica Domnului n-a existat. Ea a fost inventată prin secolul patru e.n., de episcopii creştini sălbatici, după modelul mamei zeului arian Krişna, fecioara Devaki. Scopul acestei invenţii? Episcopii primitivi voiau să împace religia patriarhală orientală cu cultele europene matriarhale, culte în care Marea Mamă (Geea, Glia etc.) era divinizată.

Concluzia? Joshua nu se putea naşte ca fiu al lui Dumnezeu nici măcar conform mitului biblic. Ca atare, nici mama sa nu e Maica Domnului. Kaput!

Şi acum câteva cuvinte despre înşelăciunea cu „brâul maicii Domnului”, înşelăciune pe care călugării greci o poartă prin România de mai bine de vreun an, prostind ignoranţii. Fragmentul de brâu prezentat în raclă e ţesut din păr de cămilă şi fir de aur. Misticii susţin că iniţial a fost ţesut de Miriam, numai din păr de cămilă şi dăruit apostolului Toma. El ar fi fost

păstrat în Ierusalim până în secolul al IV-lea al erei noastre. Întrebările mele: De ce să fi păstrat Toma un brâu oarecare, ţesut de o femeie oarecare, când Miriam încă nu fusese decretată, prin votul episcopilor. Fecioară şi Maica Domnului? în al doilea rând, ce brâu din păr de cămilă rezistă la patru secole de purtare? în ce loc din Ierusalim s-a păstrat brâul, în acele momente tulburi, în care creştinismul nu era închegat? în continuare, misticii afirmă că brâul ar fi ajuns în Bizanţ şi ar fi vindecat de un duh rău pe împărăteasa Zoe, soţia lui Leon cel înţelept (888-912 e.n.). În semn de recunoştinţă, Zoe i-ar fi adăugat brâului firul de aur pe care îl vedem acum. În anul 1522, două treimi din brâu au fost dăruite mănăstirii de maici Kato Xenias, rămânând numai fragmentul adorat în prezent. Întrebările mele: Dacă brâul are puteri divine, de ce nu a împiedicat ocuparea Constantinopolului de către turci? A doua întrebare: Există o singură persoană grav bolnavă care să poată fi vindcacată prin atingerea brâului? Concluzia? Avem de a face cu un artefact grecesc din urmă cu câteva secole, iar restul e legendă. Călugării greci nu se sfiesc să mintă în probleme divine, aşa cum nu s-au sfiit să ucidă macedo-românii creştini, dar care nu vorbeau greceşte (greaca fiind pretinsă limba îngerilor). Dacă o comisie de oameni de ştiinţă va studia brâul, va descoperi înşelăciunea. Aşa s-a întâmplat şi cu pretinsul giulgiu al lui Hristos. După ce a fost studiat de către experţi americani, Vaticanul a recunoscut public, într-o conferinţă de presă, că e vorba de un artefact din secolul 15 e.n., confecţionat de Leonardo da Vinci. Filmul cu lucrările acestei comisii şi cu conferinţa de presă în care s-a recunoscut falsul a circulat în toată Lumea, pe Discovery. În ciuda recunoaşterii falsului, biserica catolică expune în continuare giulgiul pentru adoraţie, în fiecare an. Mare batjocură la adresa Divinităţii şi a raţiunii umane!

E. După ce au luptat secole de-a rândul împotriva ştiinţelor, paraziţii mistici îşi însuşesc informaţii şi tehnologii moderne, pe care le folosesc pentru a-şi continua activitatea lor retrogradă. Ei folosesc în biserici şi mănăstiri lumină electrică, încălzire termică, staţii de amplificare şi ecrane de televizor, dar nu recunosc faptul că inventatorii acestor tehnologii sunt adevăraţii sfinţi ai Umanităţii. Dimpotrivă, paraziţii mistici ne îndeamnă să ne închinăm înainte sfinţilor sălbatici, imaginaţi

sau creaţi de ei, din indivizi care n-au făcut nimic util pentru progresul material şi spiritual al Omenirii. Paraziţii mistici îşi tipăresc maculatura infernală cu maşini de tipărit, dar nu-1 recunosc pe Guttcmberg de sfânt.

Mai nou, ei îşi răspândesc aberaţiile mistice prin posturi de radio şi televiziune, dar nu recunosc faptul că inventatorii acestor minuni adevărate au fost soli (mesageri, îngeri) divini, în concluzie, paraziţii mistici ne propun un pantenon de zei şi sfinţi sălbatici, care n-au contribuit cu nimic ia progresul şi civilizarea Umanităţii. Trebuie să fii total lipsit de discernământ să accepţi ca soli divini astfel de sălbăticiuni (unii sfinţi nici nu se spălau, ci-şi ocroteau păduchii, ca fiind tot creaţiile Domnului).

Ramura catolică a bisericii creştine încearcă să ţină pasul cu evoluţia tehnico-ştiinţitică, încât să nu ajungă în criză de credincioşi. Cu totul întâmplător, după apariţia romanului meu Codul lui Zamolxe. Vaticanul a recunoscut oficial şi public existenţa extratereştrilor. Nu am nici un merit în această recunoaştere trunchiată, deşi multe persoane au bănuit că romanul meu a ajuns la urechile spionilor catolici. E o pură întâmplare că Vaticanul a recunoscut existenţa extratereştrilor după ce eu am lansat ipoteza că noi, pământenii, suntem urmaşii sălbăticiţi ai unor extratereştri din mai multe rase.

Biserica catolică poate rivaliza cu mari puteri statale în mai multe domenii: afaceri financiare, culegere de informaţii, observare astronomică, sintetizare de informaţii despre cele mai neobişnuite fenomene paranormale ctc. Vaticanul are propriul observator astronomic şi nu pentru a observa le-rafimi sau heruvimi din poveştile religioase. Ei urmăresc cu interes tot ce se întâmplă în Univers, pentru a-şi adapta activitatea funcţie de evenimentele universale. Marţi. 13 maia. c, directorul Observatorului Astronomic al Vaticanului, Jose Gabriel Funes, a dat un interviu în ziarul Vaticanului, atât ca director, cât şi în calitate de consilier al papei Bcncdict al XVIIea. Spusele sale au şocat o mare parte din ignoranţii mistici care încă mai cred că Universul se reduce la Pământ şi Soare, că Cerul c o boltă tare, în care sunt bătute ţinte de argint numite stele. Iată principalele afirmaţii ale lui Jose Gabriel Funes, din interviul intitulat Extraterestrul este fratele meu:

Numărul marc de galaxii şi de planete din Univers îi îndreptăţeşte pe pământeni să-şi imagineze că viaţa s-a dez voltat şi în alte locuri. Într-un Univers atât de mare nu poţi exclude şi această ipoteză. Este posibil ca viaţa să existe şi pe alte planete. Comentariul meu: Pentru afirmaţii similare, bi serica catolică 1-a ars pe rug pe savantul Giordano Bruno, numai în urmă cu 408 ani (1600 e.n.). Ce a determinat această schimbare de atitudine din partea liderilor catolici? O des coperire care confirmă că există viaţă raţională şi pe alte pla nete? Un contact deja stabilit între o putere pământeană (americanii sau ruşii) cu o civilizaţie extraterestră, despre care Vaticanul a aflat de la spionii săi? în nici un caz, Jose Gabriel Funes n-a vorbit nemotivat şi neforţat de ceva ce s-a întâmplat recent ori urmează să se întâmple.

Funes a subliniat că existenţa extratereştrilor nu exclude credinţa în Dumnezeu. El a presupus că respectivii extratereştrii ar fi tot creaţia Divinităţii, pe alte planete, din alte sisteme solare. De ce să nu vorbim de un frate extrate restru? a întrebat el. Ar fi şi el o componentă a creaţiei divine.

Comentariul meu: într-adevăr, existenţa extratereştrilor nu exclude credinţa în Dumnezeu, însă nu în Dumnezeul invocat de religii. În realitate, toate religiile invocă zei sălbatici. Reli gia creştină ascunde după cuvântul Dumnezeu (Dominus Dei) zeii tribali ai semiţilor: Elohim, Eli, Adonai, Şabaot şi Yahvc. Atâta timp cât creştinismul nu renunţă la mitul biblic şi evanghelic, această religie se află în confruntare directă cu Divinitatea (cu adevăratul Dumnezeu). Cât despre „fratele extraterestru”, Funes se întinde la caşcaval. Mai degrabă am putea vorbi de creatorul extraterestru, de civilizatorul extraterestru, de stăpânul extraterestru. Numai la atât ne dă dreptul nivelul nostru de evoluţie ştiinţifică şi morală.

Funes a emis ipoteza că pământenii ar putea fi „oaia pierdută” a Universului, datorită săvârşirii păcatului originar şi pierderii prieteniei Creatorului. E clar că a luat-o pe mirişte, în stil mistic. În primul rând, ca astronom, trebuia să cunoască faptul că geneza biblică nu se confirmă de către ştiinţe. Zona de Univers în care locuim are o vârstă de circa 9,5 miliarde de ani, nu de 5678 de ani, cât susţine biblia. In al doilea rând, pământenii n-au săvârşit nici un păcat originar, cum susţine

biblia. Primii pământeni n-au fost Adam şi Eva, ci strămbunii africanei Lucy şi ai europeanului pescar de la lacul getic (din Bugiuleşti, România). Locul de apariţie a primilor oameni, Edenul, n-a fost în Mesopotamia, cum susţine mitul biblic, ci în Africa şi Europa, cum demonstrează fosilele de hominizi. Desigur, el putea fi şi în America, unde s-au găsit urme de picior încălţat vechi de 500.000.000 de ani (mai vechi decât orice zei imaginaţi de mistici). În fine, păcatul originar bibilic ar fi constat în consumarea fructului din pomul cunoaşterii binelui şi răului, de către Adam şi Eva, cu toate că Şabaot le-a interzis aceasta. Funes delirează mistic şi săvârşeşte o blasfemie: îl identifică pe Şabaot, zeu tribal semitic, cu Adevăratul Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ar fi dorit ca oamenii să nu cunoască binele şi răul, i-ar fi creat fără creiere ori nu i-ar mai fi făcut deloc. În al doilea rând, a spune despre Dumnezeu că s-a supărat pe oameni şi lc-a retras prietenia e o aberaţie. Dumnezeu nu-şi pune mintea cu nişte oameni sălbatici şi neştiutori. Presupunerea lui Funes că alte populaţii din Univers n-au săvârşit păcatul originar şi au rămas amici cu Dumnezeu este o aberaţie puerilă.

În fine, astronomul-consilicr termină interviul cu o gogomănie religioasă: Dacă şi alte rase din Univers au luat-o pe căi greşite, ca rasa umană, atunci ele sunt salvate de întruparea lui Hristos revenit pe Pământ pentru răscumpărarea păcatelor omeneşti. Ideea răscumpărării păcatelor unei comunităţi prin jertfirea de animale sau oameni s-a cristalizat în comuna primitivă, în magia tribală. Mă mir că un astronom şi consilier de papă este atât de ignorant, încât să nu ştie acest lucru, să nu ştie că nici o sursă istorică nu confirmă existenţa lui Joshua (Hristos), că nimeni nu poate răscumpăra păcatele reale sau închipuite ale altor oameni. După cum vedeţi, nici Vaticanul nu mai are minţi luminate.

Ca simplu astronom, Funes este la fel de jalnic. El crede că Universul s-a născut prin big-bang, deşi această teorie se referă numai la molecula din Univers cunoscută de noi, pământenii. Dumnezeu este creatorul Universului, iarnoi nu suntem produsul unei întâmplări, ci copiii unui părinte bun, care arc în minte un proiect de iubire pentru noi, a încheiat Funes, la fel de aiurit şi confuz. Comentariul meu: Dumnezeu poate fi Creator, Inspirator, Ocrotitor, Atoateştiu-tor etc, dar în nici un caz nu

poate fi păruite sau tată, ca în religia creştină. De ce? Deoarece tată este bărbatul care concepe copilul prin relaţii sexuale cu mama. Misticii vor da-o cotită, spunând c; i Dumnezeu este un părinte spiritual, adică, se vor juca înainte cu vorbele, fără a elucida problema. Ei sunt prinşi tăia scăpare în capcana mitului biblic sălbatic.

Ncadevărat, imoral şi violent, fapt pentru care nu pot ajunge niciodată la cunoaşterea Adevăratului Dumnezeu. Dacă ar renunţa la mit, spre a se apropia de Dumnezeu, întreaga religie creştină s-ar prăbuşi. Paraziţii mistici sunt într-o marc dilemă, nu-i aşa?

F. In fine, unul din efectele groaznice produse de agresiunea mistică împotriva românilor constă în alienarea unei mari părţi din populaţie. În ultimele două emisiuni televizate la care am participat (la OTV şi B1TV), am descoperit cu stupoare că o mulţime de români trăiesc într-o cumplita confuzie mistică, în care se combină elemente religioase, cu vrăji şi superstiţii. Aceşti sălbatici alienaţi trăiesc printre noi, discută cu noi, polemizează chiar, deşi sunt „duşi cu pluta”. Unii dintre ei au studii superioare, au fost activişti ai PCR în socialism (deci, atei), iar acum sunt în stare să te sugrume, dacă încerci să le combaţi prostiile mistice din creier. De exemplu, un fost coleg de liceu militar, ginere de mare nomcnclaturist din CC al PCR, m-a invitat la cununia religioasă a fiului său. Am refuzat să particip şi l-am întrebat cum se împacă concepţiile sale fundamentale de viaţă din socialism cu ritualurile religioase pe care lc-a îmbrăţişat. Desigur, s-a supărat pe mine. Un alt fost coleg de liceu militar şi de şcoală de ofiţeri de marină, fost activist de partid, m-a invitat la botezul nepoatei sale. I-am spus prieteneşte că botezul nu face doi bani, deoarece criminalii şi curvele provin din indivizi botezaţi (deci. botezul nu-ţi asigură o comportare morală în viaţă). Şi acest fost coleg s-a supărat pe mine. Credeţi că am suferit măcar un pic? Nu, amicii mei cititori! Răsturnarea de sistem politico-ccono-mic a scos la iveală ceea ce era ascuns în personalitatea fiecărui om. Cine a avut sămânţă de om creator şi moral a rămas neschimbat în faţa valului de alienare mistică.

Cum ne opunem activ agresiunii mistice?

Agresiunea mistică declanşată împotriva naţiunii noastre produce pagube economice, sacrificii umane şi întârzie progresul naţional. Ea are un puternic caracter antidi-vin şi

sălbatic. Ca atare, în calitate de creatori morali sau de simpli oameni moderni şi culţi, trebuie să ne opunem activ acestei agresiuni, s-o combatem, s-o stăvilim, s-o înfrângem. Un singur om nu poate rezolva aceste probleme, iar Dumnezeu nu-şi pierde timpul cu nişte furnici tâmpite, care se închină la zei sălbatici (i-am numit pe mistici). Dacă am asimila un academician doctor în ştiinţe cu un boschetar analfabet, drogat şi murdar, am săvârşi o calomnie gravă. Cât de gravă însă este identificarea lui Dumnezeu cu zeii sălbatici, ignoranţi, cruzi, imorali etc. din mitul biblic? Mult mai gravă decât calomnia exemplificată. Această identificare este blasfemia fundamentală a religiei creştine, blasfemie care plasează această religie în poziţia de duşmana lui Dumnezeu. Nici celelalte religii pământene nu sunt mai breze, deoarece toate fac apel la zei sălbatici.

Cum putem noi combate aceste blasfemii şi agresiuni mistice?

1. Pentru a deveni un luptător de elită împotriva misticilor (un creator moral) trebuie să vă însuşiţi cât mai multe cunoştinţe ştiinţifice exacte, din domenii cât mai variate. Cu alte cuvinte, trebuie să vă formaţi o cultură generală foarte bogată. Eu v-am ajutat cu informaţii şi reguli răspândite în cărţile din această scrie şi din seria Succesul. Aţi văzut că cine cunoaşte astrofizica, geologie şi istoric poate combate toate miturile creaţioniste. Aţi descoperit că persoanele care îşi însuşesc regulile de gândire logică, pragmatică şi realistă,

26') prin studiul psihologiei, pot descoperi şi combate toate şmecheriile mistice. Cunoaşterea fizicii, matematicii, chimiei, astronomiei şi ştiinţelor naturale ne ajută foarte mult în războiul împotriva misticilor. Concluzia? Învăţaţi, dragi amici! învăţaţi din cărţi şi din Internet! Nu vă limitaţi la mici informaţii din Internet, căci s-ar putea să vă înşelaţi groaznic! Verificaţi orice informaţie ştiinţifică pe mai multe căi, să fiţi siguri de ea! însuşiţi regulile din cărţile de arta succesului, pentru a gândi şi vorbi corect şi exact!

2. Cunoaşterea perfectă a inamicului este una din condiţiile victoriei în luptă. În cazul concret, război împotriva misticismului, cunoaşterea duşmanului înseamnă aprofundarea dogmelor, ritualurilor şi practicilor mistice ale acestuia. Studierea religiilor nu e o simplă pierdere de vreme. Acest

studiu ne dezvoltă cultura generală şi ne dezvăluie erorile, aberaţiile, slăbiciunile şi neadevărurile diferitelor sisteme mistice. În mod normal, toţi elevii de liceu ar trebui să studieze comparat cele mai importante religii din lume, astfel încât să-şi facă o părere corectă despre acestea. Astfel, ei vor descoperi că nici o religie n-a fost inspirată divin, ci toate au derivat din magia sălbatică (vrăjitorie, şamanism). Biserica ortodoxă română a impus studierea în şcoli numai a unui sistem mistic, sistemul judeo-creştin, cu scopul de a-1 implementa ca adevăr în minţile fragede ale copiilor. Ei contează pe faptul că informaţiile şi regulile însuşite în copilărie vor pătrunde în profunzimile creierelor tinere şi vor fi însuşite ca adevăruri. Acest fenomen se întâmplă în cazul copiilor mai sensibili, fapt ce explică intoxicarea mistică a unor intelectuali destul de bine pregătiţi în alte domenii, cum ar fi de pildă senatorul Corneliu Vădim Tudor. Zilele trecute, l-am văzut pe acest senator la televizor, pledând cu patimă în favoarea religiei, pe baza unor informaţii care, între timp, s-au dovedit false (giulgiul lui Hristos, de pildă). Nu mai poate scăpa de misticism, deoarece i-a fost inoculat în familie, la o vârstă fragedă.

Dacă vreţi să vă faceţi o părere cât mai exactă despre religii în general, trebuie să studiaţi lucrări serioase de sinteză, cum ar fi: Istoria credinţelor religioase de Mircea Eli-ade. Mituri esenţiale de Victor Kembach, Dicţionar general de mitologie, de Victor Kcrnbach, mitul biblic (vechiul şi noul testament), vedele indiene, Mahabharata, legendele Olimpului, miturile populaţiilor nordice, De la Zamolxis la Gingis han de Mircea Eliade, Mitologie Română de Mircea Vulcănescu etc. Lectura acestor lucrări este destul de uşoară şi interesantă. În cazul celor mai greoaie, cum ar fi mitul biblic sau coranul, trebuie să folosiţi un marker şi un caiet de notiţe, extrăgându-vă toate pasajele care conţin inexactităţi (cronologice, geografice, astronomice etc.) reguli aberante sau imorale, contradicţii, îndemnuri la infracţiuni, blasfemii la adresa Divinităţii. Pe baza acestor notiţe, textele respective pot fi demolate elegant, cu rigoare de om de ştiinţă şi seninătate de creator moral. Până ce reuşiţi să vă documentaţi în detaliu despre textele „sacre” ale inamicilor, trebuie să vă însuşiţi argumentele deja folosite de luptători serioşi împotriva misticismului, verificându-le şi cu minţile proprii. Veţi avea

nevoie de aceste argumente în disputele aprinse pe care le veţi duce cu diverse categorii de mistici.

3. Aveţi nevoie de mult curai pentru a lupta împotrivă diverselor forme de misticism. Împotriva unui duşman mult mai numeros, bine îndoctrinat cu informaţii şi norme sălbatice, gata să argumenteze violent. Vă trebuie mult curaj pentru a părăsi turma negânditoare, închistată în tradiţii mistice retrograde şi a ajunge un adevărat elitist (creator moral). Vă trebuie curaj să refuzaţi să urmaţi cursurile de religie din şcoli. Vă trebuie curaj să combateţi argumentat profesorii de religie, preoţii şi alţi paraziţi mistici. Vă trebuie curaj să vă susţineţi libertatea de conştiinţă în familie şi grupul de prieteni intoxicaţi religios. Vă trebuie curaj să refuzaţi cununia religioasă, aşa cum am refuzat-o eu, de trei ori, de câte ori m-am căsătorit legal. În această problemă, am avut de înfruntat presiunea din familie şi grupul de amici care ne cereau, mie şi soţiei, să „intrăm în rândul lumii", adică să ne alăturăm turmei formaliste şi convenţionale pe care se bazează paraziţii mistici. Le-am replicat argumentat că nu mergem în faţa unei boaite de popă care să-mi recomande mic, soţ, să devin ca Abraham (incestuos şi proxenet) iar soţiei, să se veselească ca Sara (incestuoasă, adulterină şi prostituată). Nici un mistic nu poate „cârâi" în faţa acestor argumente, deoarece textele biblice sunt clare în această privinţă şi ritualul de cununie face trimitere la ele. Cununia religioasă nu produce nici un efect pozitiv în viaţa cuplului. Majoritatea curvelor notorii din societatea noastră se cunună religios, devin adulterine şi divorţează scandalos. Preotul nu are nici o putere de a da cuplului nou format un program de viitor sănătos, creator şi moral. Acest program ni-l facem noi, soţii, pe baza iubirii reaciproce, a înţelegerii şi înţelepciunii în căsătorie.

Vă trebuie curaj să nu vă botezaţi copiii, aşa cum am procedat eu. Botezul este un ritual sălbatic prin care personalitatea pruncului nu capătă nici o calitate şi nici o ocrotire divină, deoarece se face în numele zeilor tribali ai semiţilor. Din copii botezaţi, se dezvoltă destui infractori, imorali şi handicapaţi, dovedind că botezul e absolut inutil (însă e aducător de bani pentru popi). Din această cauză, un individ ajuns la închisoare a dat în judecată Patriarhia Română. El acuză că botezul, ritualurile religioase, ţinerea posturilor ctc. nu l-au

oprit să ajungă infractor. În realitate, evoluţia copilului în viaţă nu este influenţată de botez câtuşi de puţin. Aşa cum am arătat în cărţile de arta succesului, mai ales în Clanul învingătorilor, Formula Fericirii şi Arta succesului pentru copii, evoluţia în viaţă a unui om (destin, soartă) depinde de mai mulţi factori: zestre genetică, zestre achiziţionată prin învăţare organizată sau inconştientă, mediul de relaţii în care evoluează persoana, eforturile depuse de persoană pentru a se culturaliza şi a evolua prin creaţie, întâmplări pozitive (noroc) sau negative (ghinion) etc.

Vă rebuie curaj să refuzaţi serviciile religioase periodice, cum ar fi sfeştania, ritualul de bobotează, slujbele de Crăciun şi Paşti, sfinţirea casei, plata taxei anuale către biserică etc. Vă trebuie curaj, însă după ce-1 dovediţi, vă simţiţi oameni întregi şi curaţi în faţa Adevăratului Dumnezeu. Acelaşi curaj vă trebuie pentru a refuza alte soiuri de magie: meditaţia transcedentală, yoga mistică, radiestezic mistica, feng shui, astrologie etc. In toate cazurile, trebuie să cunoaşteţi exact cauzele naturale ale fenomenelor invocate de mistică, pentru a le respinge explicaţiile supranaturale. De exemplu, feng shui, devenit o modă în România, datorită unor ignoranţi cu pretenţie de intelectuali, se bazează pe o concepţie chineză greşită, veche de 2-3000 de ani. Sălbaticii chinezi credeau că la baza vieţii siau patru elemente (apă, foc.

Aer, metal sau lemn ori pământ), iar în atmosferă circulă spirite invizibile, benefice şi malefice. In realitate, baza vieţii vă este dezvăluită de ştiinţe, prin piramida vieţii (mineral, vegetal, animal, om) şi relaţia Pământ-Soare. In biosfera pământeană nu acţionează niciunul din spiritele (duhurile) imaginate de sălbatici. În acest mediu, se pot produce fenomene aparent stranii, datorită interferenţei dintre componentele vieţii planetare (minerale, vegetale, animale, oameni). De exemplu, în biosferă se produc legături telepatice între oameni, între oameni şi animale sau vegetale. Legăturile telepatice dintre oameni explică fenomenul deja văzut în toate formele sale. Zgomotele fantomatice sunt produse de interferenţa dintre undele creierului omenesc şi obiecte cristaline (nu există fantome). Cine doreşte să aprofundeze această cunoaştere poate studia Clanul învingătorilor scris de mine şi lucrări de parapsihologic autentice (nu din cele mistice).

În concluzie la acest punct, vă trebuie mult curaj pentru a vă smulge din turma intoxicată mistic, conformistă şi formalistă şi a vă comporta ca un om liber, supus numai lui Dumnezeu.

4. Lupta împotriva misticismului presupune o permanentă atitudine combativă din partea dumneavoastră (creatori morali). Persoanele păcălite de mistici se smulg din „vraja" acestora prin lămurire cu binişorul, cu forţa argumentelor ştiinţifice, morale şi logice. Fiecare trebuie să aduceţi pe calea dreptei credinţe (numai în Dumnezeu) cât mai multe persoane păcălite şi manipulate de mistici. La rândul lor, aceste persoane vor deveni oşteni ai progresului, ai luptei împotriva întunericului mistic. Ca atare, nu scăpaţi nici o ocazie de a combate misticismul din creierele persoanelor păcălite şi a-1 înlocui cu credinţe adevărate! De exemplu, observaţi că o anumită persoană crede în astrologie. Interveniţi imediat şi explicaţi falsitatea acestei pseudo-ştiinţe! Le spuneţi clar că cine crede în Dumnezeu nu crede într-un destin mecanic, hotărât de mişcarea astrelor! Omul este o fiinţă extrem de complexă, a cărui personalitate nu se poate stabili pe baza datei de naştere. În cărţi din această serie şi de arta succesului, v-am demonstrat că persoanele născute în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră au destine diferite, datorită mai multor factori: zestrea genetică diferită, învăţături diferite, starea materială diferită, profesie diferită, mediul social de evoluţie diferit etc.

Problema se pune în termeni mai delicaţi când trebuie să vă confruntaţi cu mistici îndoctrinaţi puternic ori cu paraziţi mistici pregătiţi timp îndelungat (preoţi, rabini, pastori etc). In astfel de situaţii, adoptaţi o atitudine combativă, dar nu violentă! Lăsaţi misticii să debiteze prostiile lor, apoi contraziceţi-le în mod argumentat, zâmbind superior, ca oameni adevăraţi! Nu lăsaţi misticilor nici o portiţă de scăpare către societatea modernă, deoarece ei sunt bestiile trecutului! Spuneţi-le clar că adevăraţii sfinţi ai Umanităţii sunt creatorii morali (descoperitorii, inventatorii, inovatorii, moraliştii etc.)! Calendarul ar trebui să cuprindă măcar cei mai importanţi oameni de ştiinţă din perioada istorică cunoscută. Mă gândesc să fac un asemenea calendar, pe baza unor date cât mai exacte, care să ajute oamenii să-şi cunoasacă adevăraţii soli divini, adevăraţii sfinţi ai Omenirii.

Ironizarea şi satirizarea dogmelor, ritualurilor şi concepţiilor mistice constituie un excelent mijloc de luptă împotriva lor. Nu ezitaţi să i Folosiţi în toate ocaziile şi în toate contradicţiile pe care le veţi avea cu diverse categorii de mistici! De exemplu, puteţi lua în râs informaţiile şi ritualurile mistice vădit sălbatice, imorale sau infracţionale.

Marea slăbiciune a tuturor sistemelor mistice constă în faptul că nu rezistă la proba veritătţii. Exploataţi din plin această slăbiciune! Cereţi misticilor să vă demonstreze afirmaţiile lor, spunându-le că numai dobitocii mai cred în regula Crede şi nu cerceta! Cereţi să vă demonstreze existenţa spiritelor de care vorbesc! Cereţi să vă prezinte probe istorice despre evenimentele pe care se bazează religiile! Cereţi să vă producă miracolele despre care vorbesc! Cereţi să vă explice aberaţiile cu caracter ilogic sau imoral din textele lor religioase! Astfel, îi veţi pune cu botul pe labe şi veţi asigura triumful Divinităţii asupra rebelilor mistici.

Eu vă urez succes în lupta împotriva misticismului de diverse forme! Mă aştept ca octogonarii să discute pe forumul lor despre mijloacele şi metodele de combatere a misticis-melor (religii, astrologie, superstiţii, vrăjitorii ctc).

Menajeria politică.

Nu m-a interesat deloc campania pentru alegerile locale din 1 iunie a. c, deoarece sunt convins că majoritatea candidaţilor sunt nişte şnapani. Nici un om valoros nu candidează pentru o funcţie atât de prost plătită, când ar putea să câştige de zeci de ori mai mult din liberă iniţiativă. E clar că, de fapt, candidaţii la primării şi consilii judeţene nu sunt interesaţi de salariile oficiale, ci de cu totul altceva. Ce ar putea fi acel altceva? Puterea simplă nu rentează, dacă nu e însoţită de avere. Deci, am concluzionat eu, anumite persoane candidează pentru aceste funcţii cu scop imoral sau ilegal dinainte stabilit: „vor să ocupe funcţii din care să poată şpăgui diverse fonduri ce le vor trece pe sub mâini.

Vrând, nevrând, ochii mei s-au oprit din treacăt pe afişele şi banerele electorale. M-a izbit ceva pe care, probabil, l-aţi simţit şi dumneavoastră. O bună parte dintre candidaţi au nişte figuri atât de „penale”, încât nu le-aş încredinţa spre administrare nici o poiată de găini. Alţii prezintă nişte „faţade” atât de tâmpe, încât te întrebi cum au curajul să iasă cu ele pe

stradă. Sloganele idioate care le însoţesc mutrele întăresc senzaţia de tembelism complet. Şi aceşti indivizi au pretenţia să le dăm votul pentru a gospodări banul public timp de patru ani. Vor vedea votul meu la pastele cailor şi la sfântul Aşteaptă. Am decis ca, în semn de protest pentru lipsa de valoare şi onestitate a candidaţilor, să nu mă prezint la vot. Nu sunt un cetăţean inert. Sunt un revoltat împotriva neseriozităţii şi corupţiici ilin politică, care înţelege să facă grevă politică. Aşa voi proceda până ce din naţiunea noastră se vor ridica nişte candidaţi culţi, gospodari, harnici, cinstiţi. Probabil, la fel ca mine, gândesc mulţi români. Vor merge la vot „roboţeii", „şoşonarii", clienţii politici şi amăgiţii cu un pachet ce conţine ceva orez, făină, cozonac, ciocolată, pepsi ctc. Mi-a fost livrat şi mie, la domiciliul din sat, un astfel de pachet, din partea primarului actual, primar ce candidează din nou. Toţi sătenii au primit astfel de pachete, de Anul Nou şi de Paşte. Mă întreb de unde are primarul bani pentru astfel de cadouri, dacă salariul său oficial este mai mic de 2.000 lei (roni). Poate îmi spuneţi dumneavoastră.

De ce nu votez eu şi alţi oameni ca mine? Pentru că visele noastre nu încap în urnele samsarilor politici. Pentru că suntem revoltaţi de sumele imense cheltuite în campania electorală, pe materiale de propagandă, mijloace auto şi propagandişti. Aceste sume ar fi putut fi folosite pentru finalizarea unor proiecte de îmbunătăţire a vieţii oamenilor din sate, comune şi oraşe.

Unii candidaţi la primării mi-au luat idei din Cartea Creatorilor – Sute de reţete concrete pentru făcut bani şi le-au introdus în programele lor electorale. Acest lucru nu mă deranjează deloc, ci, dimpotrivă, mă încântă. În sfârşit, unii candidaţi sparg monotonia programelor electorale trase la xerox şi introduc câteva probleme economice concrete, care să asigure prosperitatea cetăţenilor. Nu mă interesează culoarea politică a consilierilor şi primarilor care îmi aplică ideile gospodăreşti. Mă bucur că le aplică cineva, că produc efecte benefice în vieţile unor comunităţi. Am un plan de 4-5 ani, de promovarea insistentă a două cărţi esenţiale de arta succesului, încât să ajungă la circa un milion de cetăţeni români, de cele mai diverse profesii, din oraşe şi sate. E vorba de volumele Către culmile succeselor (Formula fericirii) şi Cartea creatorilor – Sute de reţete concrete de făcut bani. Dacă un milion de români le-ar studia şi ar aplica reţetele din ele ori reţete imaginate după

ele, naţiunea română ar face un salt economic deloc neglijabil. Contez pe sprijinul celor mai luminaţi cititori în răspândirea acestor două lucrări până în cele mai îndepărtate orăşele, sate şi comune. Desigur, nu voi neglija promovarea lor şi prin posturile de televiziune, la care sunt invitat. Încet, încet, după depăşirea sutei de cărţi publicate, mi s-au deschis porţile mai multor posturi particulare de televiziune. Mă întreb însă cu ce-am păcătuit, de nu sunt invitat la niciunul din posturile naţionale de televiziune. Acestea sunt de stat, susţinute din bugetul la care contribui şi eu şi ar putea face nişte emisiuni de arta succesului foarte atractive cu mine. Poate că ar trebui bombardate cu scrisori, să nu se mai prefacă a nu vedea că „uvrierul" Pavel Coruţ există.

Revenind la problema politică, observ că o mare parte a clasei politice este ignorantă, imorală, consumistă şi coruptă. Ca atare, nu trebuie să aşteptăm prea mari realizări din partea palavragiilor politici. Cel mai înţelept e să ne luăm soarta în propriile mâini, ca liberi întreprinzători şi să acţionăm tenace pentru a ne asigura prosperitatea prin muncă cinstită. Concomitent, trebuie să ne organizăm în asociaţii civice cu diverse obiecte de activitate, cu scop de a ne promova interesele şi a forţa liderii politico-administrativi nesimţiţi să ni le satisfacă. Cam astea trebuie să fie relaţiile dintre noi, partea creatoare a naţiunii române şi menajeria politică dubioasă, creată în anii de tranziţie.

Succes, octogonarilor!

Pentru cei care încă nu au aflat, vă informez că unii cititori de-ai mei s-au organizat în jurul sitc-ului htpp: /octo-gonul. myforum.ro. Aceşti octogonari, în număr de câteva sute, sunt la început de drum şi încă insuficient orientaţi către discuţii şi analize de profunzime. Spre a veni în ajutorul lor, rog administratorii site-ului să pună în discuţie următoarele teme de interes general:

Ce invenţii putem face în domeniul industriei de jucării, industrie deosebit de rentabilă? Cum ne promovăm invenţiile şi cum le fructificăm? Cum putem convinge investitori români şi străini să aplice invenţiile şi inovaţiile făcute de cetăţeni români de diferite vârste?

Ce invenţii putem face pentru rezolvarea crizei de energic? Cine poate produce un dispozitiv pentru captarea. şi folosirea energiei electrice din atmosferă?

Ce produse vor fi mai scumpe şi mai rentabile în viitorul apropiat (peste zece ani) şi mediu (peste treizeci de ani)? Produsele agro-alimcntare sau cele industriale? Ce trebuie să facem noi, românii, pentru a ne pregăti şi a produce din timp cele mai căutate produse şi servicii de viitor?

Cum combatem agresiunea mistică ce afectează naţiunea noastră mental şi economic? Ce cazuri concrete de abuzuri şi alienări mistice cunoaşteţi şi ce măsuri concrete luaţi pentru a le combate?

Ce paşi concreţi faceţi fiecare pentru a deveni un creator moral, adică un membru al adevăratei elite naţionale şi mondiale?

Începând de luna viitoare, voi interveni şi eu în discuţiile pe acest forum, deoarece tineretul care 1-a creat şi-1 dezvoltă merită toată atenţia oamenilor mai cu experienţă. Forumul nu e o simplă aventură sau un mijloc de distracţie. Forumul octogonarilor este o asociaţie de tineri inteligenţi şi culţi, cu adevărat interesaţi de evoluţia pozitivă a naţiunii române. El se poate impune ca unul dintre principalii factori de sprijinire a progresului cultural-ştiinţific şi economic al naţiunii române.

În următoarele luni, cărţile mele vor apărea cu o frecvenţă mai redusă, deoarece sunt angrenat în reeditarea titlurilor cerute insistent de piaţă şi în pregătirea celor mai bune cărţi pentru publicare în străinătate.

Am în pregătire următoarele cărţi: Noaptea teilor vrăjiţi (roman de dragoste), 5/eu am fost în Cer (memorii de război ale unui aviator), Cumplita rătăcire (analiză ştiinţifică a alienării mistice de nivel mondial). Luptele zeilor (seria ORIGINI), două cărţi din seria Octogonul în acţiune şi un volum destinat copiilor între 5 şi 12 ani.

Vă urez sănătate, succes în împlinirea viselor curate, fericire!

Bucureşti Pavel Coruţ

SFÂRŞIT